

ČASOTEPEC

Glasilo učenk in učencev OŠ Stična

Šolsko leto
2014/2015

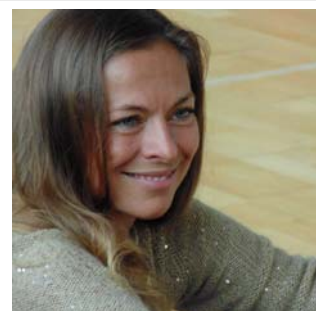
številka 2
maj 2015

Anja Lampret, 9. d

Ekskluzivno v tej številki:

Obiskala nas je
Azra Selimanovič,
voditeljica Razreda talentov
več na strani 11

K A Z A L O

	str.
1. Uvodnik	2
2. Šolski utrinki	4
3. Lahkih nog naokrog	37
4. Literarni kotliček	43
5. Mladi ekologi sporočajo	49
6. Odkrivajmo Irsko	51
7. Osebe, ki spreminjajo svet	60
8. Pisan.svet	63
9. V življenju mi veliko pomeni	70

Glavna urednica in lektoriranje:

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Uredniški odbor:

učenke in učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo ter novinarskega krožka

Oblikovanje besedila, obdelava slikovnega gradiva, grafična zasnova:

Mojca Hrvatin, prof.

Fotografije:

Helena Barle, prof., Maja Godec, prof., Kristijan Rešetič, dipl. bibl., Mojca Hrvatin, prof.,
 Nataša Rebec Lukšič, prof., Dragica Šteh, Urša Pestotnik, prof.,
 Manca Kepa, 7. a, Marko Posavec, 7. c, Tinkara Žgajnar, 9. d

Mentorji literarnih in likovnih prispevkov:

Ingrid Boljka Štaudohar, prof., Blanka Karanjac, prof., Branka Lah, univ. dipl. ped. in soc. kult.,
 Urška Petek, prof., Igor Rajner, prof., Nataša Rebec Lukšič, prof., Kristijan Rešetič, dipl. bibl.,
 Andreja Robek Perpar, prof., Anka Švigelj Koželj, prof., Katja Tomažinčič, prof., Uršula Zakrajšek, prof.

Odgovorna oseba:

Marjan Potokar, prof.

1. UVODNIK

HEJ, HEJ!

V naše kraje je že priromala pomlad in večina nas že odštevata tedne do poletnih počitnic. Na žalost pa nimamo veliko časa uživati v sončnih dnevih, saj je vse več ocenjevanj, pa tudi vreme nam pogosto rado ponagaja. Nekaterih pa to ne moti in jih je kljub vsemu, kar se dogaja, zadela Amorjeva puščica. Taki naokoli hodijo z glavo med oblaki. Ampak ne glede na to, kar se dogaja s tvojo glavo, si jo lahko malo sprostiš ob novi številki Časotepca, ob kateri se boš sigurno nasmejal/a, saj je namenjena prav temu, da ti pomaga preživeti še zadnja meseca v šoli!

Nataša Lukić, 7. b

Fotomontaža: Manca Kepa, 7. a

DRAGI BRALCI ČASOTEPCA!

Tokratna izdaja vsebuje kar nekaj prispevkov učencev na temo "Vrednote". Pišete o sreči, življenju, o potrošništvu, nasploh o vsem, kar se vam zdi v življenju pomembno. Veliko člankov je o dogajanju na šoli: o zbiralni akciji papirja, o obiskih številnih gostov, o podelitvi bralne značke. Veliko je pesmic, tu pa tam se najde kakšna zgodbica.

Veliko prostora namenjate Irski. Prispevki, posvečeni njej, so nastali v okviru jesenskih sobotnih delavnic. Tudi modi se posvečate. V Časotepcu zasledimo modne skice naše učenke iz 7. b razreda.

Prav tako omenjate državno tekmovanje v krosu, kjer ste bile naše učenke in učenci zelo uspešni. Skratka - na naši šoli se marsikaj dogaja, med drugim tudi že nestrpno pričakujemo slavnostno odprtje nove podružnične šole v Zagradcu.

In prav to je pomembno. Veliko se dogaja. Različne delavnice, interesne dejavnosti, projekti, prireditve, obiski različnih gostov, sodelovanje naših učencev v mednarodnih projektih in še kaj vam nudijo pestrost, iz katere se lahko učite in zaznavate svoj prostor in sebe v njem. Z vsem tem dobivate priložnost za svoj razvoj.

Naj vam bo nova številka Časotepca v prijetno listanje in branje. Morebiti se vam porodijo že nove ideje za naslednje številke.

Marjan Potokar, ravnatelj

SPOŠTOVANE BRALKE IN BRALCI ČASOTEPCA!

Pravkar prebirate uvodne vrstice druge izdaje Časotepca, glasila učenk in učencev Osnovne šole Stična. Da: mlade novinarke in novinarji smo zopet pošteno zavihali rokave in za vas zbrali ter zapisali vse, kar se je v preteklih mesecih dogajalo bodisi na naši šoli ali v njeni okolici bodisi v naših glavah ali v srcih.

Prvomajske počitnice so za nami in upam, da ste si v zadnjem sklopu prostih dni dodobra odpočili in si nabrali novih moči za aktivno delo v zadnjih dveh mesecih juljenja šolskih klopi. Pred vami so dnevi, ko se bo treba malce več učiti, dnevi, ko boste mrzlično pričakovali rezultate šolskih preizkusov znanja in ko boste bolj vznemirjeni, kot ste ponavadi.

»Kar seješ, to boš žel,« pravi star slovenski rek. Le sprotno učenje in predvsem vztrajnost bosta na »vašem polju« zagotovila dobro bero ocen (beri: zadovoljstvo vas samih in vaših najbližjih). Zavedati se morate, da se v osnovnošolskih klopih ne učite samo tega, kaj je fotosinteza ali katere stavčne člene poznamo, osnovna šola vam nudi precej več, kot si lahko zamišljate. V teh devetih letih se preko učne snovi in dogodkov, ki ste jim priča, naučite sprejemati samega sebe in sebi drugačne ljudi, prav tako pa si gradite hišo vrednot, brez katerih si življenja ne moremo predstavljati.

Te dni mi po glavi roji simpatični verz, ki mi ga je zaupala ena izmed sodelavk. Takole se glasi:

»Vsi drugačni, vsi privlačni, vsi različni, vsi pravični!«

Bodite ponosni nase, naučite se sprejemati take, kakršni ste, in ne pustite, da življenje teče mimo vas ...
Carpe Diem!

Nataša Rebec Lukšič, glavna urednica Časotepca

Nataša Lukšič, 7. b

2. ŠOLSKI UTRINKI

PUST, PUST, KRIVIH UST ...

Naše učenke in učenci obožujejo pustne dneve. Poglejte naše lepe maskare!

Nataša Rebec Lukšič, prof.
Fotografije: Kristijan Rešetič, prof.

OŠ STIČNA IN FRANCE PREŠEREN

Če bi France Prešeren živel v 21. stoletju, bi mu starši za šolanje zagotovo izbrali Osnovno šolo Stična, saj se vsako leto nanj spomnimo večkrat, vsako leto se mu tudi poklonimo, še posebej pa izstopa prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku v mesecu februarju. In zakaj izstopa ravno naša prireditve? Odgovor je preprost: ker je naša.

V torek, 10. 2. 2015, smo na OŠ Stična s prireditvijo obeležili slovenski kulturni praznik. Otroškimi in mladinskimi zbori matične šole in vseh podružničnih šol Osnovne šole Stična so se pridružili še otroški pevski zbor Osnovne šole Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični, mladinski pevski zbor Srednje šole Josipa Jurčiča ter dekliški pevski zbor Estrella, prav tako iz Srednje šole Josipa Jurčiča. Za plesno vzdušje so poskrbeli folkloristi matične šole ter Žirafe in Krokodilčki iz Vrtca Ivančna Gorica, enota Pikapolonica. Vsi zbori so zapeli v en glas. Sodelovalo je kar 342 pevk in pevcev (če prištejemo še mentorje, koordinatorje ..., je bilo v prireditvi vpetih preko 400 sodelujočih), spremljal pa jih je priložnostno sestavljen orkester.

Laura Zajec, 9. a

Druga novost letošnje prireditve je medgeneracijsko povezovanje. Naša šola se je skupaj z OŠ Ferda Vesela, SŠ Josipa Jurčiča in Vrtcem Ivančna Gorica vključila v projekt z naslovom »Dvig socialnega in kulturnega kapitala v lokalnih skupnostih za razvoj enakih možnosti in spodbujanje socialne vključenosti«, kar poenostavljeno pomeni mreženje, druženje med generacijami in skupnostmi (nosilka projekta je Šola za ravnatelje, financirata pa ga Evropski socialni sklad in Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport).

Tema letošnje prireditve so bile tri vrednote: sreča, prijateljstvo in otroštvo. Vse pesmi, ki jih je prepeval združeni zbor, so na nek način opevale vrednote, s samostojno pesmijo o prijateljstvu pa se je predstavil tudi pevski zbor učiteljic OŠ Stična. O treh vrednotah so razmišljali tudi voditelji, za piko na i pa smo slišali slovensko himno v francoščini.

Na prireditvi je ravnatelj nagradil učenke in učence 9. razredov, ki so več let delovali na kulturnem področju. Teh je bilo letos 15. Vsako leto pa ravnatelj podeli Prešernove nagrade izbranim učiteljem in učiteljicam. Letos so bile nagrajenke tri, in sicer Barbara Maver, Magdalena Pirman in Barbara Polajžar. V nagovoru je ravnatelj poudaril pomembnost učiteljskega poklica in številnih kulturnih projektov, v katere je vključena naša šola.

Anja Lampret, 9. d

»Pridi, podaj roko, nasmeh je treba podariti ...

dobroto treba je deliti ...

skupaj lažje rastemo.«

(besedilo iz pesmi: Skupaj lažje rastemo, Sven Vilar)

Urška Petek, prof.

Iz ust 342 pevcev
zaslišimo, da ...
... v tem dnevu lahko
se ti zgodi,
da te sreča ulovi ...
sreča so prijatelji ...

Orkester OŠ Stična
sporoča, da ...
... nasmeh je treba
podariti ...
kako lepo gojiti je
prijateljstvo ...

Pevci in folkloristi z
glasbo
in plesom vabijo ...
... pridi,
podaj roko,
dobroto treba je deliti,
povej mi,
kar ni težko,
saj skupaj lažje
rastemo...

Najmlajši pa
srečo prinašajo
kar na vrvi ...

... tjaramdadam, zlat je ta dan, steci z menoj vanj ...
zmeraj z mano, zmeraj moj boš, tjaradadadam ...
ko dobiš, kar želiš si, nisi nič več sam ...
tjarampadadi, nobenih skrbi, srečo imaš na vrvi.

Fotografije: Mojca Hrvatin, prof.

FRANCE PREŠEREN

V Vrbi na Gorenjskem rodil se Prešernov je France,
v ljudski šoli v Ribnici v zlato knjigo zapisal se je.

Mati je želela, da duhovnik bi postal,
on pa v smer prava se raje je podal.

Kmalu pesnik je postal in
veliko odličnih pesmi je nam, Slovencem, dal.

Otrokom rad suhe fige je delil,
zato tudi vzdevek Doktor fig je on dobil.

Ko je v trnovski cerkvi Primičevo Julijo srečal,
se je pisanju poezije še bolj posvečal.

Med drugim je tudi našo himno Zdravljico napisal
in se s tem v slovensko zgodovino zapisal.

Dokazal je, da smo Slovenci sposobni napisati odlične pesmi
in glede tega smo vsi zelo resni.

Njemu v spomin in čast smo kulturni praznik namenili,
da bi se mu za ves trud in čudovita dela poklonili.

Avtorice: Nataša Lukić, Lana Benčan, Maša Omahen in Elizabeta Valič, 7.

b

Risba: Matija Kovač, 9. b, Mentorici: Nataša Rebec Lukšič, prof. in Anka Švigelj Koželj, prof.

PREDSTAVA ROMANA, OTROCI IN POŠAST POZABAAA NA NAŠI ŠOLI

V sredo, 11. februarja 2015, so se otroci matične šole in podružnic zbrali v telovadnici matične šole in si ogledali predstavo z naslovom Romana, otroci in pošast Pozabaaa.

Zgodba govori o mišku Mišku in Romani, ki se odpravita na pot od pesmi do pesmi, da bi skupaj z junaki iz pesmic in s pomočjo otrok premagali pošast Pozabo, ki je napadla deželo Romaninih pesmi. Pozaba se hrani s časom, ki ga otroci in odrasli prebijemo pred televizijo in računalnikom. Zato so otroci pozabili na pesmi, pozabili so peti o gusarjih, zajčkah, levu, klovnih, murenčkih, čebelicah, a zagotovo se da kaj storiti.

Zgodba je polna komedije in glasbe, ki naredijo zgodbo še bolj duhovito. Predstavo popestrijo tudi akrobatske ovacije, ki spravijo otroke na noge. Ti so navdušeno spremljali predstavo in ploskali ob vsaki pesmi.

Režija: Ivana Djilas, glasba: Lojze Krajncan, koreografija: Kaja Janjič, nastopajo: Romana Krajncan, Žiga Krajncan, Kaja Janjič, Gašper Kunšek, Simona Kočar, Daniel Petkovič.

*Utrinki z gledališke predstave
Romana, otroci in pošast Pozabaaa*

GOSTILI SMO AZRO SELIMANOVIĆ, VODITELJICO RAZREDA TALENTOV

V torek, 17. marca 2015, nas je obiskala Azra Selimanović, voditeljica Razreda talentov, razvedrilne oddaje, ki se je pred nekaj meseci vrtela na Planet TV.

Srečanje z znano voditeljico, plesalko in obenem lastnico ljubljanske plesne šole Libero dance center se je odvijalo v mali šolski telovadnici, kjer smo jo pričakali učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo, novinarskega krožka ter vsi njeni oboževalci.

Azra je prijazno odgovarjala na vprašanja mladih novinarjev.

Izvedeli, da se s plesom ukvarja že od svojega sedmega leta, da je bila njena vzornica učiteljica plesa Mojca Horvat in da je pred kratkim ustanovila svojo plesno šolo, ki jo je poimenovala Libero dance center.

Njen obisk so popestrili zabavni nastopi učenek in učencev nižjih razredov, ki so plesali in peli, s pevsko točko pa se je Azri predstavila tudi Neža Okorn, učenka 7. b razreda.

Nataša Lukič, 7. b

Fotografije: Marko Posavec, 7. c

NA SMUČARSKE POLETE V PLANICO

V četrtek, 19. marca 2015, je učence naše šole ponovno povabila v Planico Zavarovalnica Triglav. V zgodnjih jutranjih urah smo se 44 učencev in 4 spremljevalci odpeljali proti Planici. Pričakal nas je lep, sončen, a zjutraj kar mrzel dan.

S kapami pokrovitelja smo se odpravili proti tribunam. Sledil je trening, ki smo ga z navdušenjem spremljali. Bučni aplavzi, glasba, vsem znana Planica – snežna kraljica, animacija napovedovalca, še sonce nas je začelo prijetno greti.

Napetost se je stopnjevala, topil pa se je tudi sneg na zaletišču. Tako so kvalifikacije prestavili na 14. uro, ko se je na letalnico že začela spuščati senca.

Končno so se začele kvalifikacije. Gledalci smo vsak polet naših letalcev in tudi vsak polet nad 200 metri pospremili z aplavzi, vihrale so zastave ... Seveda smo najbolj navijali za naše letalce, športno pa smo zaploskali tudi vsem drugim.

Prijetno utrujeni, a veseli, saj se je kar devet naših letalcev uvrstilo na petkovo tekmo, smo se odpravili proti avtobusu in domov.

Hvala pokrovitelju, da smo si lahko ogledali polete, za darila (tatuže, kape in rokavice), malico. V duhu četrtkovskega dogajanja smo še ves vikend navijali za naše letalce.

Bravo naši, najboljši ste!

*Spremljevalci: Darja, Anka, Bogdan in Tončka
Vir fotografij: šolska spletna stran*

STE ŽE KDAJ OBISKALI ZNANI MEDIJSKI HIŠI POP TV IN RADIO 1?

Ste imeli že kdaj možnost obiskati znane medijske hiše v Sloveniji? Še ne? Meni pa se je ta možnost ponudila v torek, 10. marca 2015, ko smo se učenci, ki obiskujemo izbirni predmet šolsko novinarstvo ter novinarski in fotografski krožek, z avtobusom odpeljali v Ljubljano na ogled televizijske hiše Pop TV, radijske hiše Radio 1 in na ogled filmske predstave Duff – dežurni bajs v Koloseju.

Takoj po končanem pouku smo se odpeljali do stavbe POP TV, kjer nas je prijazno sprejela vodička in odgovarjala na vprašanja o poteku dela ter o nalogah zaposlenih na televiziji. Ogledali smo si več studiev, kjer snemajo oddaje, kot so 24 ur, Preverjeno, Svet, POP IN, Epilog, Znan obraz ima svoj glas, Svet na Kanalu A. Gospa Elizabeta Šebela nam je dovolila pokukati tudi v studio, kjer snemajo oddajo Dan najlepših sanj, kjer uresničujejo najbolj nenavadne, goreče in skrite želje.

Polni vtisov in s prijetnimi darilci, beležkami, smo se odpravili na avtobus in nadaljevali vožnjo do radijske hiše, v kateri domujeta Radio 1 in Radio Antena. Tu nas je prijazno sprejela gospa Irena Rolih, glavna urednica Radia 1. Pospremila nas je v studio, kjer sta tisto popoldne delo opravljala Tomaž Klepač (ki se ga spomnimo kot zmagovalca lanskoletnega šova Znan obraz ima svoj glas) in Iztok Gustinčič.

Ko smo stopili v studio, sta nas oba pozdravila in nam razložila, kako poteka delo radijskega povezovalca. Ravno takrat je v živo potekala akcija iskanja trendovske Seat ibize in tudi mi smo smeli v mikrofona nizati ideje, kje vse bi se lahko avto nahajal.

Naša gostiteljica nas je odpeljala v sobo, kjer so nas pogostili in nam podarili urnike z reklamo Radia 1. Upali smo, da se bomo lahko srečali z Denisom Avdičem, vendar je tistega dne z delom na radiu že končal.

Polni vtisov smo se odpravili še v Kolosej, kjer smo si ogledali najstniški film Duff – dežurni bajs. Kot je za obisk kina običajno, smo tudi mi imeli možnost kupiti kokice, pijačo ali kaj podobnega za sladkanje med ogledom filma. Bili smo neučakani, saj smo vedeli, da je film, ki smo si ga šli ogledat, zelo zabaven.

Ker smo si film ogledali med tednom, je bila dvorana bolj prazna, vendar nas to ni motilo. Film je trajal več kot uro in pol, a je čas zelo hitro minil.

Naši želodčki so nas po končani filmski predstavi opozarjali, da je minilo že kar nekaj časa, odkar smo nazadnje jedli, zato smo se z učitelji spremljevalci okrepčali v bližnji restavraciji s hitro prehrano, kjer smo si privoščili naše najljubše jedi in pijačo. Zavedam se, da tovrstna hrana ne sodi med zdravo prehrano, ampak včasih nam tekne tudi kaj takega.

Bilo je že kar pozno, ko smo se odpravili nazaj proti Ivančni Gorici. Na parkirišču pred šolo, kjer so nas že čakali starši, smo prispeli okrog 20.30.

Te ekskurzije se bom še dolgo z veseljem spominjala.

Taja Zupan, 7. a
Fotografije: Marko Posavec, 7. c

Skupinska fotografija na POP TV

ALI STE VEDELI, DA ...

- na Pro Plusu dela 500 ljudi, od tega je 150 redno zaposlenih;
- sta POP TV in Kanal A komercialni TV-postaji, ki se financirata le z reklamnimi oglasi in (svojimi) storitvami;
- bo v letu 2016 POP TV praznovala svoj dvajseti rojstni dan;
- terensko novinarsko ekipo sestavljajo snemalec, ki snema prispevke, asistent, ki vozi avtomobil, pripravlja luč in kamero, ter novinar, ki napiše prispevek ter zmontira posneto gradivo;
- imajo novinarji drugačen delovnik kot ostali ljudje (nekateri so na terenu ponoči, nekateri podnevi);
- pri ustvarjanju zabavnih oddaj, kot je »Znan obraz ima svoj glas«, sodeluje 20-40 ljudi.

Živa Bašnec, 7. a

OCENA FILMA DUFF – DEŽURNI BAJŠ

V filmu igrajo Mae Whitman, Robbie Amell, Bella Thorne, Bianca Santos, Ken Jeong in Allison Janney. Film je režiral Ari Sandel, scenarij pa je napisal Josh A. Cagan po knjigi komaj 17-letne pisateljice Kody Keplinger.

Bianci se podre svet, ko izve, da so jo označili z oznako DUFF (dežurni bajs). To hoče spremeniti, zato se neha družiti z najboljšima prijateljicama. Wesleya, zelo popularnega fanta na šoli, na šoli prosi za pomoč. Ko mu ponudi pomoč pri učenju, ji je končno le pripravljen pomagati pri dajanju napotkov, kako osvojiti fanta.

Bianci sprva pri zapeljevanju fantov ni šlo ravno najbolje. Ko sta bila Wesley in Bianca v trgovini, ju je Madison posnela in posnetek poslala vsem na šoli. Tako so se Bianci vsi smejali.

Kasneje se je Bianci uresničila njena želja. Na zmenek je šla s Tobyem, svojo simpatijo. Pri njem je upoštevala vse nasvete Wesleya, vendar ji ni šlo najbolje. Tudi Toby jo je namreč imel za dežurno bajso. Zelo je bila jezna, zato je odšla. Ugotovila je, da se je zaljubila v Wesleya.

V šoli so imeli ples, na katerega je šla tudi Bianca. Tam je videla Wesleya z Madison. Vseeno mu je povedala, da se je zaljubila vanj. Na koncu sta postala par, Bianca se je spoprijateljila s svojima prijateljicama in ni bila več dežurna bajsa.

Živa Bašnec, 7. a

NAŠI NOVINARJI SO SI OGLEDALI RADIO EKSPRES IN POP TV

V torek, 24. marca 2015, smo se učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo po pouku odpravili v Ljubljano, kjer smo si ogledali nekaj medijev - Pop TV in Radio Ekspres.

Ko smo prispeli na Pop TV, smo si ogledali studio 24ur. Vodička Elizabeta Šebela je spregovorila nekaj besed o Pro Plusu, zatem pa smo jo radovedni novinarji zasuli z vprašanji, na katera nam je z veseljem odgovarjala. Izvedeli smo, da so reklamni oglasi precej dragi in da je cena odvisna od trajanja ter termina predvajanja, da kamere stanejo toliko kot nadpovprečno dober avtomobil in kakšen je povprečen delovni dan novinarja.

Zatem smo si ogledali še druge studie, kjer snemajo različne TV-šove, na primer Znan obraz ima svoj glas, Dan najlepših sanj, Preverjeno, Epilog, pokukali pa smo tudi v studio Sveta na Kanalu A.

Nato smo se z navdušenjem posedli na avtobusne sedeže, saj smo bili lačni novih dogodivščin in informacij.

Na Radiu Ekspres so nas najprej prijetno presenetili s keksi in vodo. Izvedeli smo, da ta radijska postaja dobi glasbo od izvajalcev samih ali pa od založb, kako poteka delo novinarjev na radiu, kako deluje radijska postaja in da na Radiu Ekspres predvajajo samo staro glasbo. Na koncu so nekateri učenci vstopili v sobo, kjer so lahko nekaj povedali v eter.

Sledil je odhod proti avtobusu, ki nas je odpeljal še do Koloseja. Najprej smo napolnili naše zelo lačne želodčke, zatem pa smo si še ogledali Film Duff - Dežurni bajs, komedijo, ki nam sporoča, da je vseeno, kakšen si in da te ima vedno nekdo rad, tudi če je iz višjega sloja.

Neža Slak, 9. b

Fotografije: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Navdušeni novinarji na Radiu Ekspres

Fotografije, posnete v prostorih Radia Ekspres.

Skupinska fotka na POP TV

PRVI KORAKI V KEMIJO

V torek, 24. marca 2015, smo gostili mlade kemike – skupino predšolskih otrok – iz Vrtca Ivančna Gorica, enota Pikapolonica. Predstavili smo jim sedem kemijskih poskusov, ki smo jih izvajali pri izbirnem predmetu kemija v okolju z učiteljico Ano Šimac. Najprej smo jim prikazali pokajoče pločevinke. S karameliziranjem sladkorja smo jih poučili, kako obarvajo kokakolo. Sledili so eksperimenti »steklenica resnice«, »pojoče jabolko« in »rakete«. Na koncu smo jih presenetili s slastnimi žele bonboni. Za nagrado smo jim podelili priznanje za prve korake v svet kemije.

Naj fotografije pokažejo, kako je pokalo, se barvalo in kadilo ...

Zara Rijavec in Tinkara Zajec, 9. b

Fotografije: Mojca Hrvatin, prof.

OBISKALA NAS JE GERTRUD RANTZEN

V sredo, 25. marca, nas je ponovno obiskala predsednica Nemške gospodarske zbornice v Ljubljani, gospa Gertrud Rantzen. Našim šestošolcem je predstavila nemščino na zelo zanimiv način, predvsem pa poudarila, kako enostaven je jezik, iz katerega smo prevzeli veliko uporabnih besed, ki jih uporabljamo v našem vsakdanu.

Vse sodelujoče učence je nagradila z izvirnimi in simboličnimi darili.

Igor Rajner, prof.

Fotografije: Dragica Šteh, prof.

O DRUGAČNOSTI Z ALENKO KOS, PREDSEDNICO DRUŠTVA ZA BOLJŠI SVET, VILINSKI KLJUČ

V petek, 27. marca 2015, smo na matični šoli in na podružnični šoli v Višnji Gori gostili prav posebno gostjo. Obiskala nas je gospa Alenka Kos, predsednica Društva za boljši svet, Vilinski ključ, ki že dobri dve leti potuje po Sloveniji ter slovenskim osnovnošolcem s prijateljico Vilinko odkrito spregovori o tem, kako pomembno je, da zremo na svet ne samo s svojimi očmi, temveč tudi s srcem.

Najprej nam je predstavila glavne junake svoje knjige, ki nosi pomenljiv naslov »Drugačnost«. Izvedeli smo, da vseh šest glavnih junakov kljub telesnim hibam trmasto vztraja na svoji življenjski poti in da so zaradi »drugačnosti« v življenju že marsikaj pretrpeli (tudi besedno trpinčenje s strani svojih sovrstnikov).

Prebrala je še kratek odlomek zgodbe iz svoje knjige, na koncu pa vse učence in učence pozvala, naj napišejo kratko misel o njenem obisku. Izmed prispelih misli je izžrebala tri srečne nagrajence in jih obdarila s knjigo Drugačnost ter priloženo zgoščenko.

Besedilo in fotografije: Nataša Rebec Lukšič, prof.

HANS CHRISTIAN ANDERSEN – VELIK MOJSTER PRAVLJIC

Hans Christian Andersen je med najbolj znanimi pisatelji na svetu. Rodil se je 2. aprila leta 1805 na Danskem. Slavo so mu prinesle njegove pravljice. Te so: Bedaček Jurček, Grdi raček, Palčica, Deklica z vžigalicami, Snežna kraljica, Mala morska deklica, Kraljična na zrnju graha, Stanovitni kositrni vojak in še veliko zgodb. Znan je po vsem svetu. Po njegovih zgodbah so nastale priljubljene risanke, med drugim tudi Ledeno kraljestvo.

Sara Jontes, 4. b

Mentorica: Jasmina Glavič, prof.

Risba: Saša Bašnec, 4. b

Knjižnični natečaj:

NAJBOLJŠA UGANKA NA TEMO PRAVLJIC HANSA CHRISTIANA ANDERSENA

V šolski knjižnici smo od 2. do 23. aprila 2015 praznovali mednarodni dan otroških knjig in mednarodni dan knjig. Izvedli smo vrsto ur KIZ, ki so bile posvečene pravljicarju H. C. Andersenu. Učenci 1. in 2. razreda so ustvarjali likovne podobe po motivih Andersenovih pravljic, učenci od 3. do 5. razreda pa so se preizkusili v pisanju ugank. V sklopu praznovanja smo izvedli natečaj, kjer smo iskali najboljšo uganko. Komisija v sestavi knjižničarjev Kristijana Rešetiča, Branke Lah in slavistke Nataše Rebec Lukšič je izbrala tri uganke, ki so izstopale s svojo duhovitostjo, literarno vrednostjo in izvirnostjo. Nagrajenci so prejeli knjižno nagrado Velika čuda sveta. Izbor najboljših ugank je objavljen v priložnostnem glasilu šolske knjižnice, ki ga v elektronski obliki najdete na spletnih straneh šolske knjižnice.

Nagrajenci:

Le za oblačila mi je mar, zanje porabim ves denar, ker nisem kot vsak drug kralj. Dokler nagega me ni videl vsak, nisem mislil, da sem bedak.
(Cesarjeva nova oblačila)

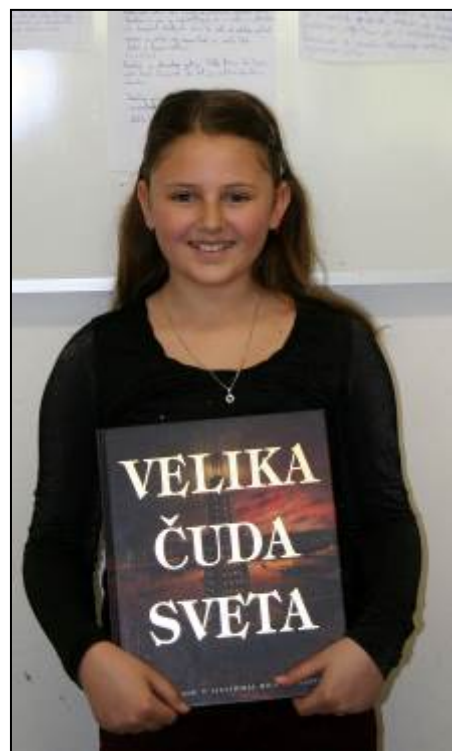
Ajla Ajkić, 5. razred PŠ Višnja Gora

Iz jajca je prišel drugačen, a na koncu je bil zelo privlačen. (Grdi raček)

Lana Plevnik, Zara Vencelj, Larisa Zafran, 5. b razred MŠ

Jogijev vse polno je, a mene špika še in še. (Princeska na zrnju graha)

Ajda Grabrijan in Karolina Bregar, 4. razred PŠ Krka

Izbor ostalih ugank ...

Deklica z vžigalicami:

Smrt mi sledi, tudi mrazi me do kosti.

Matic Finec, 4. c MŠ

Bedak Jurček:

Sem bedak, a za kraljično junak.

Matic Finec, 4. c MŠ

Šel je na pot h kraljični v grad, bil je neumen in vseeno bogat.

Maja Lukić, Sara Miglič, Ana Hauptman, 4. c MŠ

Mislite, da bedak sem vsi, a na koncu vendar le krono dobim.

Brina Ravbar, Lorena Zabukovec in Lejla Ekić, 4. a MŠ

Prinesel ji je srako, polili so jo z blatno omako.

Klara Kocmur, Iza Erjavec P., Lara Stevanovič in Anja Omahen, 4. razred PŠ Višnja Gora

Brata pravita »neumen si«, a kraljična prigovarja, »to nisi ti!«.

Naomi Šav, 5. razred PŠ Višnja Gora

Oče pravi: »Ne hodi tja ti, saj veš kako neumen si.« On ne posluša ga in odide tja. Kaj se potem zgodi? Kraljična reče: »Moj ženin boš samo ti.«

Ajkić Alja, 5. razred PŠ Višnja Gora

Cesarjev slavec:

Lepo poje, žvrgoli, tako kot si cesar to poželi.

Ema Adamlje, Tia Julija Petrič in Maruša Vovk, 5. a MŠ

Najprej je vrt, potem gozd, potem morje, ki je sinje modro.

Nina Jernejčič, 4. razred PŠ Zagradec

Ko smrt pride, glas ptiča potreben je.

Zoja Jernejčič in Maja Novak, 5. razred PŠ Zagradec

Znam zapeti ti lepo, a preplašen sem zelo.

Tjaša Zupančič, 5. razred PŠ Zagradec

Lepo sem pel, od cesarja sem odletel.

Jure Bavdek, Mark in Martin Hundrić, 4. a MŠ

Cesarjeva nova oblačila:

Plačali so jima, a naredila nista nič.

Klara Korevec, 5. a MŠ

Mislil je, da bo lepo, ampak je bilo grdo.

Luka Groznik in Jan Dežman, 4. razred PŠ Višnja Gora

Pleteta, pleteta, a nič ne spleteta.

Gal Koščak in Dejan Poljanec, 4. razred PŠ Krka

Le za oblačila mi je mar, zanj porabim ves denar, ker nisem kot vsak drug kralj. Dokler nagega me ni videl vsak, nisem mislil, da sem bedak.

Ajla Ajkić, 5. razred PŠ Višnja Gora

Grdi raček:

Iz jajca je prišel drugačen, a na koncu je bil zelo privlačen.

Lana Plevnik, Zara Vencelj, Larisa Zafran, 5. b MŠ

Plaval je lepo, a izgledal ni tako.

Zoja Peteh, 5. razred PŠ Muljava

Vsi zbadajo me, ne marajo me, kaj naj storim, takoj odletim.

Lara Gračner, 5. razred PŠ Muljava

Nihče me ni maral, vsak me je karal.

Klara Kocmur, Iza Erjavec P., Lara Stevanovič in Anja Omahen, 4. razred PŠ Višnja Gora

Nihče me ne mara, hočejo, da postanem obara. Anže Kejžar in Žan Mihovec, 4. razred PŠ Višnja Gora

Prvo iz jajca je prišel in hitro od doma odšel.

Amir Velić, 5. razred PŠ Višnja Gora

Snežna kraljica:

Svoboden boš, ko boš sestavil sestavljanke.

Emil Ramić, Nejc Pižem, Nejc Erjavec in Erik Kastelec, 5. b MŠ

V srcu kristal tiči, a ljubezen ga stali. Vrtnice rdeče ovenele, ko Greta joče.

Ajda Grabrijan in Karolina Bregar, 4. razred PŠ Krka

Mala morska deklica:

Med sestrami je bila ta mala, potem pa ji je čarovnica noge dala.

Zoja Peteh, 5. razred PŠ Muljava

Globoko pod vodo kraljestvo stoji, tam pa si nekdo noge želi.

Nina Bregar, 5. razred Muljava

V nogah me boli in moj glas več ne zveni.

Brina Ravbar, Lorena Zabukovec in Lejla Ekić, 4. a MŠ

Oj deklica zala, povej mi, kako ti je ime? Nočeš govoriti? Hmm škoda, da ne moreš me omožiti.

Naomi Šav, 5. razred PŠ Višnja Gora

Brez repa ne najdem se, čarovnica glas vzela mi je.

Ajla Ajkić, Naomi Šav in Maša Vozelj, 5. razred PŠ Višnja Gora

Palčica:

V orehovi lupini deklica spi, jo žaba ugrabi, da se z njenim sinom poroči.

Tonja Smole, 3. razred PŠ Stična

Koga žaba je odnesla, svoj' mu sinku jo prinesla?

Živa Batis in Klavdija Dremelj, 4. c MŠ

Koga miška je odkrila, v svojo hiško je spustila?

Živa Batis in Klavdija Dremelj, 4. c MŠ

Ko ga prosi, jo metulj nosi.

Matic Finec, 4. c MŠ

Juha iz špile:

Špilo rabim, kraljevi rep, to zdaj juha je nared.

Maja Ostanek, 3. razred PŠ Stična

Za juho miške tekmovalje priredijo, za špilo pa svet prehodi.

Tija, Lea, Naja in Uršula, 4. a MŠ

Juha ta dobra je, kraljevi rep namočen je.

Ervin Vidmar, Matevž Šparovec, 5. razred PŠ Krka

Jelka:

V gozdu je stalo majhno drevo,

žalostno res je bilo, kaj je to?

Črt, 3. razred PŠ Zagradec

Princeska na zrnu graha:

Boli me, boli, a kaj pod mano leži?

Mike Longar, 4. razred Zagradec

Na višini spi in nekaj jo tišči.

Nika Mehle, 4. a MŠ

Jogijev vse polno je, a mene špika še in še.

Ajda Grabrijan in Karolina Bregar 4. razred PŠ Krka

Stanovitni kositrni vojak:

Le naprej junaček moj, bojev groba se ne boj.

Maja Mohorčič, 4. razred PŠ Zagradec

Ga voda je odnesla. Ga nazaj k ljubici prinesla.

Neža Jerič, 4. c MŠ

Njega tam je riba žrla in z baletko v peč' sta umrla.

Urban Ulcej, 4. c MŠ

Za njega zmanjkalo je kositra, zdaj pleše na eni nogi brez ritma.

Gal Koščak in David Poljanec, 4. razred PŠ Krka

Je prijazen in možat, zaljubljen do ušes in to je čisto res.

Tjaša Kastelic, 5. razred PŠ Višnja Gora

Sem iz železa, v škatli živim in v vojnah se borim.

Nelly Hope Jakše in Anja Habjan, 5. razred PŠ Višnja Gora

Božično drevo:

Majhen sem, v gozdu tičim, a ko zrasem, si spet majhen biti želim, a na koncu se v dim spremenim.

Blaž Cegnar, Žiga Bradač in Rok Hočevan, 5. razred PŠ Zagradec

Vžigalnik:

Tri so živali, a dvanajst je nog. Čarovnica stara smeji se ob pot.

Neža Jerič 4. c MŠ

Vojak iz vojske gre, ženička vpraša, če v staro drevo gre.

Maks Šušteršič, 5. razred PŠ Višnja Gora

Vrtnar in njegova družina ("Gartneren og Herskabet"):

Imel sem vendarle prav, ampak mojemu čutu ni nihče rekel vau.

Brina Ravbar, Lorena Zabukovec in Lejla Ekić, 4. a MŠ

Leteči kovček:

Se za duha je imel in po zraku odletel.

Tija, Lea, Naja in Uršula, 4. a MŠ

Darilo čudno. Z njim odletel sem, za princesino roko zaprosil sem, darilo mi razneslo je, princesa moje roke želi si več ne.

Ajla Ajkić, Naomi Šav in Maša Vozelj, 5. razred PŠ Višnja Gora

Divji labodi:

Vseh enajst nas je, ponoči spremenimo se. Ali sestra rešila nas bo, če je princ prej ubil ne bo?

Ajla Ajkić, 5. razred PŠ Višnja Gora

Čarovnica spremenila mi brate v labode je, zdaj obleka iz kopriv pomaga jim le.

Ajla Ajkić, Naomi Šav in Maša Vozelj, 5. razred PŠ Višnja Gora

USPEŠNA ZBIRALNA AKCIJA STAREGA PAPIRJA

Osnovna šola Stična je s podružnicami organizirala akcijo zbiranja starega papirja, ki je potekala 7. in 8. aprila na matični šoli ter 9. in 10. aprila na podružnični šoli v Višnji Gori.

Na akcijo so se odzvali številni šolarji in seveda starši, ki so pripeljali papir, katerega so šolarji pridno zbirali med letom.

Učenci matične šole ter podružnic Stična, Ambrus, Krka, Zagradec in Muljava so zbrali **24.801 kg papirja**. Učenci podružnične šole Višnja Gora pa so zbrali še dodatnih 7.515 kg papirja. Skupaj smo torej v pomladni akciji zbrali 32.316 kg papirja.

Pohvala učencem, staršem in učiteljem, ki ste prispevali k temu, da smo skupaj zbrali tako zajeten kup papirja. Papir smo dobro prodali in vsa sredstva namenili v šolski sklad.

*Zapisali: Alenka Kovač, prof., Helena Barle, prof. in Lucija Medimurec, prof.
Fotografije: Helena Barle, prof. in Nataša Rebec Lukšič, prof.*

OB ZAKLJUČKU BRALNE ZNAČKE ...

V soboto, 11. aprila 2015, so se učenci 1. do 5. razreda matične šole in PŠ Zagradec ter učenci 1. do 3. razreda PŠ Stična udeležili podelitve bralne značke v Kulturnem domu v Ivančni Gorici. Ogledali so si gledališki igrici »Moj dežnik je lahko balon« (izvedli so jo učenci gledališkega krožka z matične šole pod mentorstvom Jožice Ferlin in Aleksandre Šparl) in »Ohranimo gozd« (odigrali so jo so jo učenci krožka Igrajmo se gledališče s PŠ Višnja Gora pod mentorstvom Maje Tavčar in Barbare Polajžer).

Enak program, le da je bil namenjen učencem 1. do 5. razreda, ki obiskujejo PŠ Višnja Gora, se je odvijal v petek, 24. 4. 2015, v Kulturnem domu v Višnji Gori.

*Nataša Rebec Lukšič, prof., in Maja Tavčar, prof.
Fotografije: Branka Lah in Kristijan Rešetič*

UČENCI OŠ STIČNA SO SE LAHKO PREIZKUSILI V VLOGI FRIZERJA

V sredo, 22. aprila 2015, smo na šoli gostili gospo Damjano Maver, lastnico frizerskega salona Bela orhideja v Stični, ki nam je predstavila poklic frizerja, nato pa še v praksi prikazala, kako se oblikuje moderne pričeske. V vlogi frizerja in modela so se preizkusili tudi naši učenci in učenke.

*Učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo
Fotografije: Marko Posavec, 7. c, in Tinkara Žgajnar, 9. d.*

AKTIVNOSTI NAŠIH UČENCEV OB DNEVU ZEMLJE

22. aprila 2015 smo učenci 5. b z razredničarko Ingrid Boljka Štaudohar obeležili dan Zemlje. Odločili smo se, da bomo našemu planetu napisali voščila za rojstni dan in se mu zahvalili za gostoljubje, ki nam ga že dolga leta nudi.

Draga Zemlja!

Hvala, ker si tukaj v vesolju in da sem lahko na tebi. Čeprav so na svetu nesramneži, ki te onesnažujejo, še zmeraj vztrajaš. Tvoja narava je prečudovita. Živali so čudovite, rastline pa tudi. Nekateri vržejo odpadke na travo ali pa v gozd, jaz pa ne. Recikliram, da boš še zmeraj lepo živela.

Vse najboljše za tvoj rojstni dan! Čeprav si stara, še zmeraj izgledaš mlada. Hvala ti za vse, kar si naredila. Hvala ti za ljudi, živali, rastline.

Imej odličen rojstni dan, zabavaj se z Marsom, Jupitrom, drugimi planeti in s Soncem. Še naprej živi lepo.

Lana Plevnik, 5. b

Draga Zemlja!

Zelo rad te imam in hvaležen sem ti, da nam, ljudem in živalim, nudiš kisik in pogoje za naše preživetje. Želim ti še dolgo preživetje in ne predčasno izumrtje. Upam, da boš še naprej nudila našim rodovom zavetje. Res, hvala, Zemlja.

Andraž Golob, 5. b

Hvala, Zemlja, da si nam toliko let nudila dom. Upam, da te mi, ljudje, ne bomo preveč onesnaževali. Vse najboljše za tvoj rojstni dan!

Zara Vencelj, 5. b

Draga Zemlja!

Zahvalila bi se ti, ker si nam vsa leta dajala radost in veselje na tak način, da smo se lahko kopali v morju, potovali po tebi ... Upam, da bodo ljudje v prihodnje še znali ohranjati svež zrak, čista morja, z eno besedo: da bi bila še naprej čista.

V zahvalo bi ti naredila torto z 12 svečkami, ker imam jaz toliko let in ker sem ves ta čas preživela v veselju in sreči, zahvaljujoč tebi. Vse najboljše!

Milica Sekulić, 5. b

BEREM, BEREŠ ... BEREMO!

23. april je dan knjige. Preberite si, kaj so nam učenci 5. b zaupali o odnosu do knjige.

Jaz zelo rada berem, v prostem času in za zabavo. Berem pravljice, znanstveno fantastiko, skratka vse. Ker tako rada berem, sem si še sama izmislila nekaj pravljič in zgodb.

Brati sem začela že v vrtcu, pa ne na koncu, ampak v sredini. Tisti, ki so se odpravljali v prvi razred, so morali reševati nekakšen preizkus znanja in čeprav sem bila mlajša od njih, sem ga tudi jaz poskusila reševati. Pa poglej! Vse sem rešila prav in zasluga mojemu uspehu gre prav mojemu branju knjig.

Obožujem branje in bralno značko, tako slovensko kot angleško. Moje mnenje o knjigi je odlično! Vsekakor so knjige zame pomembnejše od televizije. Sicer pa raje prebiram knjige brez ilustracij, ker si v svoji glavi sama ustvarim sliko junakov in dogajanja.

Moje najljubše knjige so: Narnija, Diary of a wimpy kid, Harry Potter in še mnogo, mnogo drugih pravljič.

Besedilo in ilustracija: Lana Plevnik, 5. b

Jaz najraje berem v prostem času. Rada imam pustolovske knjige, najraje pa strašljive ali skrivnostne zgodbe, kot so na primer Harry Potter. Brati sem začela že v vrtcu. Tam sem se naučila abecedo in že v prvem razredu sem se začela ukvarjati s pisanjem zgodb. Hotela sem postati pisateljica. Takrat sem imela zelo rada ilustracije, zdaj pa mi je všeč samo vsebina knjige. Tam je ponavadi najbolj napeti del.

Seveda mi telefoni in računalniške igrice nič ne pomenijo. Ne vem, kakšen bi bil svet brez knjig. No, sedaj je počil lonec in opisa je konec. Pssssssss...

Nika Haler Metelko, 5. b

Zelo rad prebiram knjige. Berem, kadar imam čas, zjutraj, popoldne ali pa zvečer. Berem vse knjige, najbolj pa so mi všeč znanstvenofantastični romani. Brati sem pričel na koncu vrtca. Takrat sem rad bral Grimmove pravljice v tiskanih črkah, zdaj pa rad berem že zahtevnejše romane.

Pogosto se med poletnimi počitnicami zgodi, da se tako zatopim v branje, da celo pozabim na plavanje. Takrat s seboj vzamem do štiri knjige.

Za mami vem, da najraje bere kriminalke, moj oče pa rad prebira časopise in revijo Mladina.

Mislím, da je branje najpomembnejša stvar v mojem življenju, saj mi televizija, telefon in podobne naprave ne pomenijo nič.

Moja najljubša knjiga nosi naslov Na begu, napisal pa jo je pisatelj Patrick Nerr. Brez knjige si sploh ne morem predstavljati življenja!

Andraž Golob, 5. b

LAND ART - NA SVEŽEM SPOMLADANSKEM ZRAKU

Pokrajinska umetnost, znana kot »LAND ART« ali »EARTH ART«, se drži glavnega načela: ustvarjati v naravi z uporabo naravnih materialov (zemlje, peska, kamnov, trave, odpadnega lesa itd.)

Prvi umetnik, ki se sproži to zvrst pokrajinske umetnosti, je Robert Smithson z delom, v katerem je proučil ekosistem Great Salt Lake v ZDA in ustvaril ogromno umetniško delo Spiral Jetty (1970).

Drugi umetniki so ustvarjali z manjšimi posegi v samo naravo, kot npr. Richard Long (A line made by walking, 1967), ki je sled pustil le s svojimi stopinjami in tako opozoril s svojim dejanjem, da vsi za seboj puščamo sledi, tudi če nimamo namena.

Richard Long, A line made by walking, 1967

Robert Smithson, Spiral Jetty, 1970

V takem duhu so ustvarjali tudi učenci 9. razreda PŠ Višnja Gora pri likovnem snovanju. Pri delu so uporabili naravni in odpadni material: žaganje, kamenje, pesek, veje od obrezovanja dreves, les, tudi zelenje za popestritev.

Razmišljali o svojih sledih, o poti, ki so jo prehodili na šoli, o ovirah, ki so jih uspešno preskočili. Svoje izkušnje so simbolično spremenili v različne motive.

Jan in Domen sta svoje sledi ponazorila z živalskimi sledmi, ki se križajo (kot njuno prijateljstvo).

Luka in Erna sta prepletla kamenje z zemljo in odpadno travo ter ustvarila rožo. Vas spominja na kakšno določeno?

Domen in David sta se po daljšem razmišljanju odločila za simbolne majhne živali, ki hitijo proti vhodu šole. Koga simbolizirajo?

Anja in Blažka sta se lotili upodobitve morskega sveta. Hrepenenje po svobodi?

Nika je z idejo zaplavala v druge vode. Odločila se je ponazoriti notranje občutke najstnika. Ljubezen in pomladni metuljčki, skrivanje, intimnost med dvema osebama. Prepoznate upodobljeno?

Veronika, Janja, Sara, Mojca in Maša so do potankosti izdelale idejo o poteku poti od 1. do 9. razreda. Pot iz žaganja (minljivost) pa simbolično ponazarja njihovo pot usvojenega znanja, vzponov in padcev, novih izkušenj, ki vijuga, se križa, zavija, krepi in ... končno pride tudi do konca ... Se res vse konča?

Med in po ustvarjanju so se pojavile radovedne oči, zanimiva vprašanja, skakanje okoli umetniških del, pregovarjanja in prepričevanja, kaj vidijo, kaj si predstavljajo. Občudovanje, radovednost prepuščamo vsem vam, bi vas pa prosili, da spoštujete umetniška dela in jih opazujete le z očmi.

Ustvarjanje si lahko ogledate na fotografijah, lahko pa se sprehodite do šole in si umetniška dela ogledate v živo. Ne zgodi se vsak dan, da učenci zamenjajo klasično ustvarjanje na risalnem listu z ustvarjanjem v naravi, na tleh, na zemlji. Pridite, pristrčno vabljeni.

Učenci LS3 in Maja Godec, prof.

Ena izmed človekovih in tudi otrokovih pravic opisuje pravico do izražanja lastnega mnenja, a vsaka pravica prinaša tudi dolžnost: TUDI DRUGI IMAJO ENAKE PRAVICE KOT TI, s svojim ravnanjem ne smeš kratiti njihovih pravic. Če se ne strinjaš ali ti ni všeč delo nekoga, ne žali, ne uničuj, ampak pokaži svojo zrelost in spoštovanje do drugih.

FRANCIJA, FRANCOZI, FRANCOSKO

Ne, nismo zares obiskali Francije, smo pa bili blizu. Z zgodovinskim in novinarskim krožkom, neobveznim izbirnim predmetom francoščina in učno nadarjenimi učenci smo se 21. aprila 2015 odpravili v Ljubljano. Obiskali smo Francoski inštitut, si ogledali stari del Ljubljane in se sprostili ob ogledu francoske animirane risanke »Zakaj (ni)sem pohrustal svojega očeta«.

Ob pol dveh smo se odpravili v Ljubljano. Najprej smo si ogledali Francoski inštitut in knjižnico. Poučili smo se o knjigah, ki jih tam hranijo, poslušali francosko glasbo in pogledali kratek film, zakaj je koristno govoriti francosko oz. kateri koli drug tuj jezik.

Učiteljica Uršula Zakrajšek nas je popeljala po starem delu Ljubljane in nam razložila, kako je bilo tu v času francoske nadvlade in Napoleona. Preizkusili smo se v vlogi uličnih slikarjev, saj nam je učiteljica Vesna Kovač dala precej zanimivo nalogo, in sicer narisati smo morali veduto, nekaj »starinskega«, nek spomenik ali stavbo iz okolice. Pokazali smo pravi risarski talent, a smo kmalu postali lačni, zato smo lakoto pregnali v Mc' Donaldsu.

Po kratkem počitku smo se ob kokicah, sladkorni peni in še čem sprostili ter nasmejali ob ogledu francoske animirane risanke »Zakaj (ni)sem pohrustal svojega očeta«.

Domov smo se kot vedno vrnili nasmejani in polni novih (predvsem francoskih) vtisov.

Nataša Lukić, 7. b

Fotografije: Kristijan Rešetič, dipl. bibl.

Naši učenci so se na ekskurziji naučili veliko novega, obenem pa tudi maksimalno uživali ...

Risanje vedut v bližini ljubljanskih Križank.

NAŠI TEKAČI SO SE ODLIČNO ODREZALI NA ŠOLSKEM DRŽAVNEM KROSU

V četrtek, 23. aprila 2015, se je v Mariboru odvijal šolski ekipni kros, na katerem so se atleti (tekači in tekačice) OŠ Stična odlično odrezali. Rezultate si lahko ogledate v spodnjih preglednicah.

V vseh kategorijah je tekmovalo okrog 120 tekmovalcev.

REZULTATI ŠOLSKEGA DRŽAVNEGA KROSA

REZULTATI - FANTJE (2. RAZRED)	REZULTATI - DEKLETA (2. RAZRED)
OM DUŠIČ, 2. b: 3. mesto	MIMA KOVAČIČ, 2. r. PŠ Stična: 7. mesto
JOHAN RAMŠAK, 2. r. PŠ Višnja Gora: 8. mesto	LAURA NOGRAŠEK, 2. r. PŠ Stična: 10. mesto
JAKA PEKLAJ, 2. r. PŠ Stična: 13. mesto	EMA MAHNIČ, 2. b: 14. mesto
REZULTATI - FANTJE (3. RAZRED)	REZULTATI - DEKLETA (3. RAZRED)
MAJ LEBAR, 3. r. PŠ Višnja Gora: 14. mesto	PIA LEBAR, 3. r. PŠ Višnja Gora: 6. mesto
TILEN KUHELJ, 3. r. PŠ Zagradec: 20. mesto	JERNEJA BREGAR, 3. r. PŠ Krka: 10. mesto
JON RIJAVEC, 3. a: 26. mesto	MINA ZAJC, 3. r. PŠ Krka: 30. mesto
REZULTATI - FANTJE (4. RAZRED)	REZULTATI - DEKLETA (4. RAZRED)
NEJC ZAVODNIK, 4. r. PŠ Krka: 14. mesto	ŽIVA BATIS, 4. c: 1. mesto
	URŠULA ČERNELČ, 4. a: 3. mesto
	NEŽA JERIČ, 4. c: 6. mesto
REZULTATI - FANTJE (6. RAZRED)	REZULTATI - DEKLETA (5. RAZRED)
SEBASTJAN AVDIČ, 6. r. PŠ Višnja Gora: 23. mesto	ZOJA PETEH, 5. r. PŠ Muljava: 2. mesto
	NINA BREGAR, 5. r. PŠ Muljava: 19. mesto
	REZULTATI - DEKLETA (9. RAZRED)
	ELA TEKAVEC, 9. d: 11. mesto

Fotografije: Primož Slabe, prof., in Uroš Šparl, prof.

Dajmo naši!

3. LAHKIH NOG NAOKROG

INTERVJU Z URŠO PESTOTNIK

Kdaj ste se preselili v Dubaj in zakaj?

V Dubaj sem se preselila lani marca zaradi nove službe.

Kako ste prišli do te ideje, da bi se preselili v Dubaj?

Ker se je ponudila možnost prav v Dubaju.

Ali ste bili že kdaj prej v Dubaju?

Ne.

Kje ste zaposleni?

V Gorenju.

Ali ste zaposleni v isti stroki kot prej?

Ne.

Kaj vse ste morali postoriti, preden ste se dokončno preselili sem?

Prekiniti dodatno zavarovanje. Ostale stvari so bile narejene malce kasneje - sprememba stalnega prebivališča, prekinitve osnovnega zavarovanja in izpolnitev vloge za nerezidentstvo.

Koliko ur na dan morate delati? 9.

V kateri drugi državi bi živeli, če se ne bi že odločili za življenje v Dubaju?

Ne vem, nisem nikoli razmišljala o tem.

Ali kaj pogrešate slovenski način življenja in svojce?

Vsekakor.

Kolikokrat ste bili vmes že na obisku v Sloveniji?

Trikrat (enkrat službeno in dvakrat privatno).

Koliko let nameravate ostati v Združenih arabskih emiratih?

Ne vem. Dokler bom tu zadovoljna.

Kakšno je življenje v Dubaju? Ali je Dubaj res bogato mesto? Zaradi česa je tako bogato?

Predvsem drugačno. V Dubaju imaš vse - blišč in bedo. Praviijo, da je Dubaj tako uspešen zaradi turizma in biznisa (od nafte Dubaj nima kaj dosti).

Morda veste, koliko ljudi živi v Dubaju?

Ne vem natančne številke. Okoli 2 milijona.

Katero denarno enoto tam uporabljate?

Dirham.

Zakaj je Dubaj tako privlačen za priseljence?

Zaradi priložnosti in novih izzivov.

Zakaj je Dubaj tako privlačen za turiste?

Ker je klima več kot pol leta odlična, ker ima Dubaj vse največje in najboljše stvari in ker so ljudje prijazni.

Kateri poklici so v Dubaju najbolj iskani?

Na to vprašanje pa ne znam odgovoriti. Vsi.

V katerem jeziku poteka poslovanje v trgovinah, restavracijah, službah?

V angleščini (pri meni v službi delno slovenščina).

Ali so plače v Dubaju res višje od slovenskih plač?

V večini so, samo ne toliko, kot si vsi predstavljajo. Čisto odvisno je, kaj in kje delaš. So službe, ki so plačane tudi pod slovensko minimalno plačo.

Kaj je najbolj čudnega, kar ste do sedaj jedli v Dubaju?

Nič čudnega. Hrana je podobna naši. Načeloma dobiš skoraj vse kar je moč kupiti v Sloveniji.

Ali se kaj čuti, da je bila prej tam puščava?

Vsekakor - predvsem po temperaturah in okolici (puščava).

Kakšna je povprečna temperatura (podnebje) v Dubaju? Koliko stopinj so danes namerili v njem?

Tukaj imamo nekako zimo in poletje. Pozimi je zunaj prijetnih 25-30 stopinj čez dan, poleti pa krepko čez 40. Danes (18. 5. 2015 ob 12.32 po našem času) je temperatura 41 stopinj.

Ali v Dubaju veljajo kakšna posebna pravila oblačenja?

Ker živimo v arabskem svetu, je pravilno, da spoštujemo njihovo kulturo - zato nosimo majice čez ramena in krila/hlače čez kolena.

Ali ste se navadili na življenje v drugi kulturi?**Kaj Vam je (bilo) najtežje pri navajanju?**

Da. Nič ni posebno težko - mogoče med praznikom ramadanom, ko se v javnosti ne sme čez dan nič piti in jesti.

Kako preživljate prosti čas?

Z druženjem s prijatelji, s kakšno športno aktivnostjo in z ogledom kakšne dobre nanizanke ali filma.

Ali kaj potujete naokrog? Kaj vse ste si že ogledali?

Zaenkrat še nisem potovala naokrog.

Ali je Dubaju veliko Slovencev? Ali morda veste, koliko Slovencev živi tam?

Ne vem, kaj je za vas veliko. Nekaj nas je. Točne številke pa res ne bi vedela. Okoli 200? (s tem, da polovica od teh dela za letalske družbe)

Ali se kaj slovenski izseljenci družite v prostem času?

Da.

Ali ste na tekočem z novicami, dogodki iz Slovenije?

Da.

Ali ste se že naučili arabskega jezika?

Ne še.

Za konec: Kaj bi sporočili našim mladim šolskim novinarjem?

Bodite pridni in odprte glave.

Intervju so pripravili: učenci izbirnega predmeta šolsko novinarstvo.

Fotografija: Urša Pestotnik

DUBAJ – MESTO, KI TE PREPROSTO OČARA

Dubaj je eden od sedmih emiratov in mesto v Združenih arabskih emiratih. Po številu prebivalcev je največji med emirati, po površini pa je od njega večji Abu Dabi.

V preteklosti je to mesto živelo od ribolova in lova na školjke. Situacija se je drastično spremenila z iznajdbo nafte, saj je večinski delež prihodkov emirata predstavljal proizvodnja in izvoz nafte. Ker pa so se zavedali, da zaloge nafte ne bodo večne, se je Dubaj usmeril v razvoj največjega svetovnega turističnega mesta.

Ogromno denarja, dobljenega od nafte, so vložili v naglo izgradnjo mesta. V letih med 1968 in 1975 je prišlo v Dubaj veliko Indijcev in Pakistancev, ki so prišli tja zaradi dela v gradbeništvu, tako se je število prebivalstva kmalu povečalo za kar 4-krat. Dubaj je tudi znan po ogromni raznolikosti prebivalcev in je kraj, kjer lahko vsak s pridnim delom obogati oziroma si zgradi kariero.

Dubaj je danes eno najznamenitejših luksuznih turističnih središč 21. stoletja. Zaznamujejo ga atraktivni gradbeni projekti. Najznamenitejši od vseh v svetovnem merilu je hotel Burj Al Arab, edini na svetu s 7 zvezdicami, ki pa je med drugim tudi prepoznavni znak Dubaja. Obravnavajo ga kot čudo sveta, saj je zgrajen v obliki jadra. Zatem so pričeli graditi še bolj neverjetne mojstrovine: polotok v obliki palme in otok, ki s svojo obliko predstavlja celo površino Zemlje (samo eden izmed umetnih otokov na tem arhepelagu stane več kot 30.000.000 \$). Dubaj ima tudi veliko luksuznih nakupovalnih centrov, eden od njih je tako velik, da so v njem zgradili celo smučišče.

Glavne znamenitosti Dubaja so:

1. **Burj al Arab:** Najbolj znamenit hotel v mestu, zgrajen za bogate, do Vip spalnic vodijo njihovi lastni hoteli, stoji na svojem polotočku.
2. **Dubai vodometi:** Vodometi, ki mečejo vodo do 50 metrov v zrak na ritem glasbe.
3. **Zaliv delfinov:** Eden največjih rezervatov za delfine na vsem svetu, lahko plavaš z delfini, jih hraniš, skrbiš za njih, jih opazuješ med izvajanjem atrakcij itd.
4. **Dubai Metro:** Zelo organiziran javni prevoz v obliki metrojev, prava paša za oči, ko hitri metroji švigajo mimo vas.
5. **Burj Khalifa:** Poslovni center in trenutno najvišja stavba na svetu, meri kar 846 metrov v višino.
6. **Divji Vadi vodni park:** Največja atrakcija za turiste v Dubai-u ponuja več kot trideset toboganov, umetno nevihto in še mnogo več.
7. **Palmovi otoki:** Umetno narejen ogromen otok v obliki palme, kjer imajo rezidence bogati in slavni.

Ponudba v dubajskih trgovinah: nam dobro znani izdelki.

Maša Omahen, 7. b
Vir: svetovni splet in Urša Pestotnik.

S PTUJSKIM LUKOM V PORTUGALSKO MESTO SEIO

Osnovna šola Stična je vključena v mednarodni projekt z naslovom »Old Jobs and New Jobs« pod okriljem Erasmus+ projektov, ki jih financira Evropska unija. Tema, ki smo se ji posvetili v okviru projekta, je zeliščarstvo oziroma pridelava in predelava zelišč. Na šolskem zeliščnem vrtu smo že zasadili sivko, rožmarin, ognjič, ameriški slamnik, kamilico, timijan in meliso, končni izdelki pa bodo zeliščni čaji, ognjičeva krema in različna zeliščna mila iz rastlin s šolskega zeliščnega vrta.

V aprilu smo se odpravili na drugi projektni sestanek, ki je tokrat potekal na Portugalskem, v mestu Seia na severu države. Na pot smo se odpravili gospod ravnatelj Marjan Potokar, koordinatorja projekta, učitelj nemščine Igor Rajner in učiteljica angleščine Katja Tomažinčič, ter učenki Nika Škoda (8. a) in Nuša Marinčič (9. c).

Naše potovanje se je začelo 14. aprila na letališču Jožeta Pučnika, od koder smo se s celim kupom prtljage in daril za portugalske učence in naše gostitelje odpravili na pot do Lizbone. V naši prtljagi je z nami potovalo 80 čebulic ptujskega rdečega luka, ki predstavlja drugi del našega projekta. Na podružnični šoli Višnja Gora skupina učencev pod mentorstvom učiteljic Ane Šimac, Darinke Dremelj in Mojce Hrvatin že mesece preučuje sestavine naše avtohtone sorte čebule, hkrati pa je tudi v ostalih partnerskih državah potekala enaka analiza njihovih avtohtonih vrst čebule. Ko smo primerjali rezultate, smo ugotovili, da je edina vrsta čebule, ki je najbolj primerna za zasaditev v vseh državah, ravno slovenska. Tako bo ptujski rdeči luk zasajen na Portugalskem, v Španiji, v Turčiji in na Slovaškem.

Po prihodu v Lizbono v poznih večernih urah smo se nastanili v hotelu, kjer smo utrujeni od dolge poti kar popadali v postelje. Zjutraj smo pozdravili španske in turške predstavnike in se odpravili na ogled glavnega mesta. Po nekaj začetnih nerodnostih pri spoznavanju metroja (podzemna železnica) smo hitro osvojili način prestopanja in prehajanja med zeleno, rdečo, rumeno in modro progo metroja. V samo nekaj urah smo si uspeli ogledati kar nekaj znamenitosti tega prelepega mesta.

V poznih popoldanskih urah smo zapustili Lizbono in se z vlakom odpeljali v 5 ur oddaljeno mesto Seia, kjer nas je pričakala glavna koordinatorka našega projekta, gospa Angela. Po prisrčnih pozdravih smo se odpravili v hotel Sol Camelo.

Zbudili smo se v dokaj oblačno in mrzlo četrtkovo jutro in se po zajtrku odpravili na sprejem v šolo z zelo dolgim imenom Agrupamento de Escolas Guilherme Correia de Carvalho. Po nagovoru ravnatelja in ogledu šolskega okoliša smo šli v največji portugalski naravni park z imenom Serra da Estrela, kjer nam je gospod Federico pokazal ogromna evkaliptusova drevesa, močerade, paglavce in posebno vrsto kuščarjev. Malicali smo kar sredi gozda in se nato odpeljali v gorsko vasico, kjer smo lahko sodelovali pri peki kruha v tradicionalni krušni peči. Po izdatnem kosilu smo si ogledali še muzej kruha, kjer so na inovativni način z lutkami, palčki in škrti predstavili, kako pridemo od zrnja do kruha. Ko se ja dan že prevešal v večer, smo odšli še na predstavitev tradicionalnih portugalskih receptov v srednjo gostinsko šolo. Seveda smo poskusili vse, kar so nam pripravili, in bilo je zares odlično. Sledila je predstavitev portugalskih plesov, ki smo jih bolj ali manj uspešno in z obilico smeha zaplesali tudi mi.

Dnevi so hitro minevali in že je bil petek, ko smo se odpravili na sprejem v mestno hišo. Po županovem nagovoru in obveznem slikanju smo se koordinatorji odpravili na ogled mesta, učenki Nuša in Nika pa sta se odpravili v šolo, kjer sta predstavili Slovenijo in naš projekt na temo zelišč. Poslušalci so se najbolj zabavali ob lomljenju jezika, ko so skušali pravilno izgovoriti »pešec prečka cestišče«. Popoldne sta učenki sodelovali na »BIO dnevu«, kjer so projektni partnerji predstavili izdelke. Nika in Nuša sta predstavili izdelavo medenega balzama za ustnice, turška učenka je pokazala tradicionalno okrasitev buč, Slovaki pa so navdušili z zeliščno soljo.

V soboto je sledil ogled univerzitetnega mesta Coimbra. Mesto slovi po najstarejši univerzi na Portugalskem, nastala pa je v istem času kot univerzi v Oxfordu in Cambridgu. Medtem ko so si učenci ogledovali znamenito mesto, smo koordinatorji sestankovali in pripravljali predloge ter cilje za naslednje šolsko leto. Zvečer smo utrujeni, a polni doživetij, že pakirali kovčke za našo skorajšnjo vrnitev domov.

Katja Tomažinčič, prof., in Igor Rajner, prof.

Skupinska fotografija z udeleženci srečanja.

PORTUGALSKA DOGODIVŠČINA

Portugalska je zares lepa dežela, še posebej glavno mesto Lizbona. Mesta so polna znamenitosti, ulice zapolnjujejo ulični glasbeniki, stojnice s spominki, turisti, marsikomu pa zadiši po izjemnih slaščicah iz pekarn. Vsakdo bi si želel obiskati Lizbonske ulice ... Nama, Nuši in Niki, se je ta želja uresničila.

Potovanje se je začelo v okviru projekta Erasmus+, v katerem sodeluje več držav: Turčija, Španija, Slovaška, Portugalska in Slovenija. Projekt vključuje raziskovanje zelišč, čebul in drugih rastlin. Na dogodivščino smo se odpravili zaradi spoznavanja kultur in navad, druženja med različnimi narodi, čemur bi lahko rekli delovne počitnice. Na Portugalsko smo se odpravili ravnatelj OŠ Stična, učiteljica angleščine in učitelj nemščine in dve učenki.

Vse se je začelo na letališču. Ko ne veš, kako izgleda prvi let, je še toliko bolj vznemirljivo. Da, prvič je kar malce srhljivo, ampak se vse splača zaradi prelepega pogleda iz letala ... Čudovito! In že smo pristali na lizbonskih tleh, vdihnili lizbonski zrak, se seveda počutili drugače – po lizbonsko! Prvi dan po prihodu smo že spoznali Turke in Špance ter se skupaj odpravili na ogled mesta. Videli smo veliko znamenitosti, tudi nenavadna vremenska razporeženja, kakorkoli, dan je minil, kot bi mignil!

Naslednji dan je bilo vznemirljivo. Z vlakom smo se odpeljali daleč stran od lizbonskih ulic, v lepo mesto Seia. Tam smo spoznali še Slovake in Portugalce. Tudi tisti dan nam ni primanjkovalo dogodivščin. Obiskali smo naravni park, spoznali vaško kulturo in se družili ob peki kruha. Morava še povedati, da so otroci in ljudje neverjetno povezani med sabo, kar nama je bilo še posebej všeč. Zvečer smo okusili več tradicionalnih jedi, naučili smo se tradicionalnih portugalskih plesov, kasneje pa naju je čakalo druženje z učenci. Spoznali sva nekaj novih prijateljev. V naslednjih dneh smo obiskali župana, imeli bio day, obiskali muzej kruha, šli na koncert učencev, ki igrajo v glasbeni šoli, spoznavali tradicionalne jedi, obiskali veliko šol in mesto Coimbra, ki je znano po ustanovitvi prve univerze na Portugalskem. Večer pred odhodom nas je čakalo presenečenje, saj so nam pripravili pravo srednjeveško pojedino, pri kateri smo bili oblečeni v prava srednjeveška oblačila. Lovili smo še zadnje trenutke druženja s prijatelji, ki so bili zelo prijetni. Ufff, koliko dogodivščin! Pa smo že pri koncu našega potovanja.

Naslednji dan smo se navsezgodaj odpravili na vlak, s katerim smo se odpeljali na letališče v Lizbono, se tam vkrcali na letalo in odleteli domov.

To je bila neverjetna izkušnja, ki je ne bova nikoli pozabili, zagotovo pa bova ohranili vse spomine in seveda nova prijateljstva, ki se zlepa ne bodo končala.

Nika Škoda, 8. a, in Nuša Marinčič, 9. c

4. LITERARNI KOTLIČEK

SREČA

Sreča je lepa,
srečen si lahko, če jo imaš.
Je kakor oblaček želja, ki na nebu se igra.
Lepo je, če srečo uporabiti in deliti znaš ...
Verjamem, da srečo imamo vsi,
naj v vsakem dnevu vedno znova zažari.
Deva Dušič, 4. b

PRIJATELJSTVO

Prijatelja je težko najti.
Težje ga je pustiti
in še težje pozabiti.
Prijatelja se braniti da
in težko se skregata.
Ko se prijatelja srečata,
se skoraj zjočeta.
Ko je prijatelj več,
je zabave še več.
Kadar se prava prijatelja srečata,
se težko pozabita.

Tilen Kristan
Mentorica: Tanja Črnivec, prof.

POMLAD

Ko sončni žarek sneg stopi
in se zima poslovi,
ko cvetlice zacvetijo,
travice ozelenijo
in ko ptice pojejo na glas,
takrat se kar ustavi čas.

Pride čas za nas otroke,
vzamemo ga v svoje roke,
otroci radi se igramo,
vsi odlično se imamo.
Nagajamo sosedi naši,
vriskamo po celi vasi.

A tudi šola nam je ljuba,
če le nočeš biti zguba.

Neja Planko, 6. V
Mentorica: Petra Rus Mušič, prof.

SREČA

Sreča je občutek,
ki te razveseli
in takrat se smeješ iz srca.
Takrat srce ti bije,
pleše in slika najlepšo sliko.

Tajoni Rus, 4. b

ZIMA

Zima, mrzel letni čas,
prinaša veselje in radost v vas.

Otroci hitijo na sanke in smuči,
na hribčku pa že velik snežak stoji.

V roki veliko metlo drži,
gleda otroke in se smeji.

Zima, len je letni čas,
prinaša veselje in radost v vas.

Saša Bašnec, 4. b.
Mentorica: Jasmina Glavič, prof.

ALPSKE RASTLINE

Alpske rastline lepo cvete,
ko jih pogledaš, kar zableste.
Zoisove zvončice so vijolične,
dvocvetne vijolice pa so rumene.

Matere narave ne more zamenjat' noben' ne!
Zato malo poglej okrog sebe,
kako lepo vse cveti,
ne biti notri, odprite vrata, ker narava vas čaka in se
vam milo smeji.

Pojdite po gozdu, opazujte rastline, opazujte naravo,
ker moramo živeti zdravo.
Zelo velika rastlina je vardjanov rumeni svišč,
spomladi pojdi ven, ko se zbudiš.

Povohaj vsak cvet, alpska velesa je bela kot sneg,
kuštravi oklep je tudi lep.
Raste v Alpah, gor v gorah,
narava je lepa, sam' moraš jo spoznat'.

Zame je narava svetovni junak,
kdor tega ne vidi,
je pravi bedak.

Mišo Avdić, 7. VG
Mentorica: Ana Šimac, prof.

GLAVA

Glava je le naš hram misli,
ki vedno nam koristi.
Ko česa ne veš, poveš napačno,
ko si lačen lačno,
ko pa sam pri sebi govoriš,
te sliši komaj miš.

Glava daje vse ti znake,
stare, nove, mokre, suhe
in ko vedno kaj preslišiš,
okarajo te konjske muhe,
ki brenkajo nad tvojo glavo,
da spodiš jih tja v svet
ali pa v nebesa živet.

Glava je ščit,
tako se vsak dan bori,
z virusi, bacili in še s čim nenavadnim.
To pa ni nič čudno,
da v glavi se ne zbudiš,
ko moraš v šolo,
pač to je zamudno.

IN ZAPOMNI SI:
GLAVA JE ŠČIT,
TO VSE JE GLAVJI MIT.

Neli Zajc, 6. c
Mentorica: Nataša Rebec Lukšič, prof.

PSIČEK LUMPI IN LJUBEZEN

Nekoč je živel psiček po imenu Lumpi. Rad se je igral s kostjo, lovil žogo in odhajal v mesto z gospodarjem. Bil je lepo zdresiran psiček, ki je dosegel najlepše rezultate v pasji šoli. Lumpi je užival, ko je tekal po parku.

Bu je bila najlepša prijazna psička v mestu Ba, ki je zmeraj pobrala najvišja priznanja v šoli za lepoto. V tem mestu je imela sorodnike Ba, Be, Bi, Bo, Bu. Kadar je bila Bu vesela, je bevskala (bav, bav, bav ...).

Nekega dne se je Lumpi sprehajal po parku in kar naenkrat je zagledal Bu. Takoj se je zaljubil vanjo. Bu je imela lepo rdečo pentljo na glavi in rdeč povodec, Lumpi pa modro ruto.

V istem kraju je živela tudi zlobna psička Azra. Ona je bila tudi zaljubljena v Lumpija in je hotela Bu od Lumpija ločiti. Pri tem je bila vztrajna in ni kar tako obupala. Sklenila je narediti načrt, kako ju bo ločila.

Azra je za pomoč prosila prijatelje, ker sama ni bila hitre pameti. Lumpi in Bu sta vedela, da ju želi Azra ločiti in da si obupno želi imeti Lumpija samo zase. Medtem ko sta se Bu in Lumpi sproščeno igrala v parku, je Azra kovala načrte.

Azra je s prijateljki prišla v park, kjer se je srečala z Bu in Lumpijem. Rekla je, da mora Bu stran, a jo je Lumpi zaščitil in pokazal svoje zobe in zarenčal. Vsi so se ustrašili, celo lastnik.

Lumpi je rekel: »Kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade.«

Od takrat si nihče več ni upal Lumpija izzivati, celo Azra ne. Čez nekaj časa sta Lumpi in Bu dobila mladičke in srečno so živeli do konca svojih dni.

Sara Jontes, 4. b.

PRAVLJIČNI GOZD

Nekega dne sem se dolgočasila doma, zato sem šla na sprehod v gozd.

Tam sem srečala svoje prijateljice, ki so se prav tako dolgočasile kot jaz. Začele smo se igrati raziskovalke. Iskale smo majhne žuželke in kmalu zagledale pisana vrata. Odprle smo jih in opazile Pepelko, ki je imela v roki košarico. Vprašale smo jo, kam je namenjena, ona pa je odgovorila, da gre k svoji babici in da ji je mama naročila, naj se pazi Nodija ter naj pozdravi lačnega volka.

Kmalu zatem pa je videla Nodija, ki ji je pomahal in povedal, da je namenjen k sedmim kozličkom, da jih bo pojedel. Meni in mojim prijateljicam se je to zdelo zelo čudno, saj Nodi ne je sedem kozličkov in Pepelka se ne boji Nodija.

Ena od prijateljic je predlagala, da gremo na mestno upravo. Tam je bil bedak Jurček, župan pravljic. In kaj smo videle? Čarovnica je kuhala juho iz špile, Deklica z vžigalicami je zažgala čarovničino hišo iz pravljice Janko in Metka, a najhuje: lovec iz Rdeče kapice je gasil klovne, negoreče hiše in babico, ki je njegova žena.

Janka in Metko sem vprašala: »Kdo izmed vas je tukajšnji župan?« onadva pa sta mi rekla, da so to seveda čudoviti in smešni Butalci.

Šle smo v mestno hišo in povedale, da Butalci nimajo pojma o pameti. Župan Butalcev mi je dal prav. Nadomestili so jih Hans C. Andersen, brata Grimm, Fran Milčinski, Primož in Leopold Suhodolčan oziroma vsi pisatelji otroških pravljic. Od takrat je v pravljичnem gozdu vse prav.

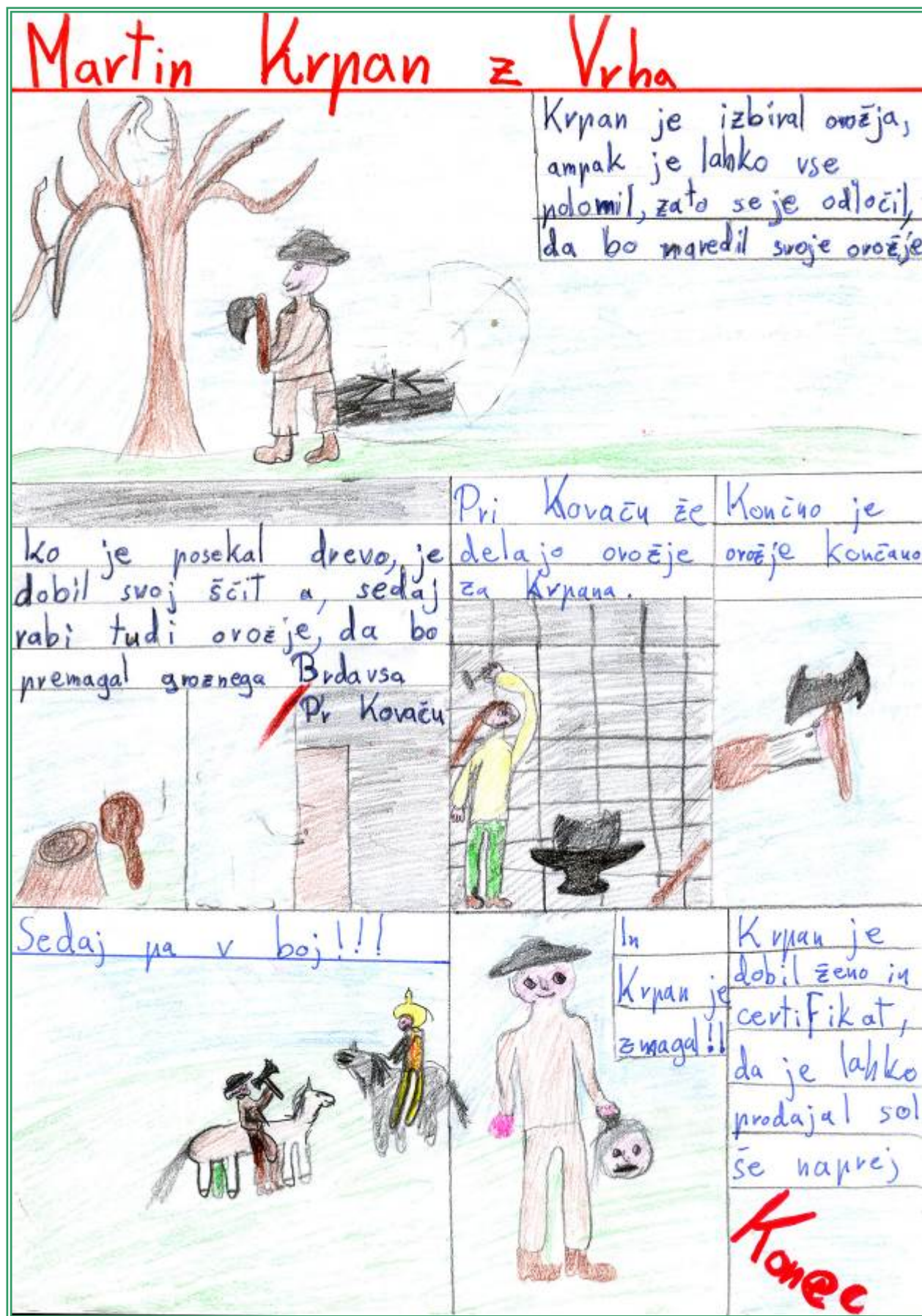
Odšle smo skozi mavrična vrata in se zavedale, da smo se sprehajale po pravljичni deželi.

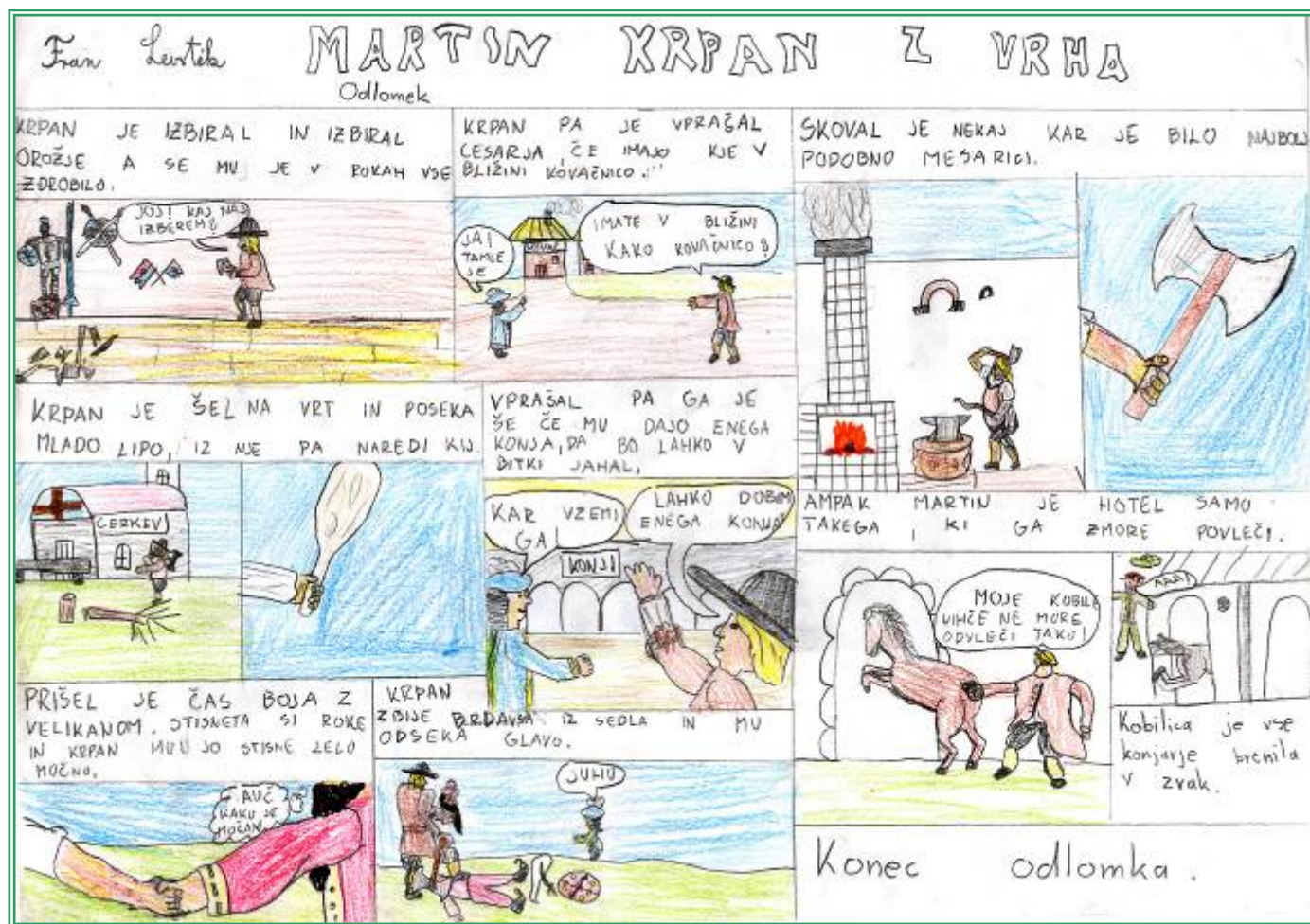
Eva Krnc, 5. b

Mentorica: Ingrid Boljka Štaudohar, prof.

Tilen Kovačič, 6. c

Mentorica: Andreja Robek Perpar, prof.

5. MLADI EKOLOGI SPOROČAJO

ONESNAŽEVANJE

Onesnaževanje že v prazgodovini

Onesnaženost zraka je bila vedno z nami. Revija Science je leta 1983 izdala članek, v katerem trdi, da na stropu prazgodovinskih jam obstaja zadosten dokaz za visoke ravni onesnaženja, ki so bile povezane z neustreznim prezračevanjem ob odprtem ognju. Zdi se, da je bilo tudi pridobivanje kovin ključnega pomena pri oblikovanju ravni onesnaženosti zraka zunaj doma. Vzorci ledenikov na Grenlandiji kažejo povečanje onesnaženja zraka v povezavi z razvojem grške, rimske in kitajske civilizacije.

Onesnaževanje v času industrijske revolucije

Prvi podatki o onesnaženju so bili zapisani že med 9. in 13. stoletjem, in sicer s strani učenjakov perzijske kulture. Dotaknili so se problema onesnaženja zraka, vode, tal ter tudi odlaganja odpadkov.

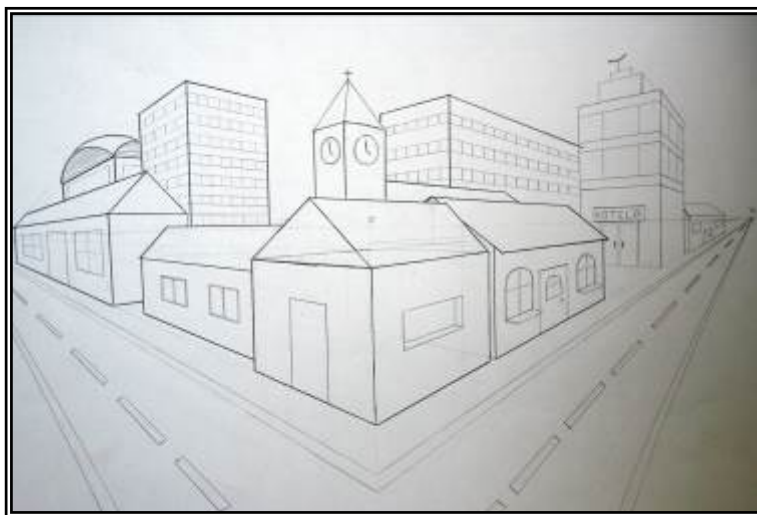
Kralj Edvard I je prepovedal sežiganje premoga na morju, potem ko je v Angliji dim postal resen problem. V času industrijske revolucije je onesnaženje zraka predstavljalo vedno večji problem. V Londonu se je pojavil poleg tega tudi problem kakovosti pitne vode, kar je pripeljalo do izgradnje mestne kanalizacije.

Onesnaževanje, kot ga poznamo danes, se je rodilo z industrijsko revolucijo. S prodorom velikih tovarn ter uporabo fosilnih goriv je bila zelo hitro poslabšana kvaliteta tako vode, zraka ter zemlje. Že leta 1881 sta prvi dve ameriški mesti, Chicago in Cincinnati, uvedli zakonodajo, ki je bila za takratne čase prijazna za okolje. V začetku 20. stoletja je bil ustanovljen tudi Urad za preprečevanje onesnaževanja kot del Notranjega ministrstva.

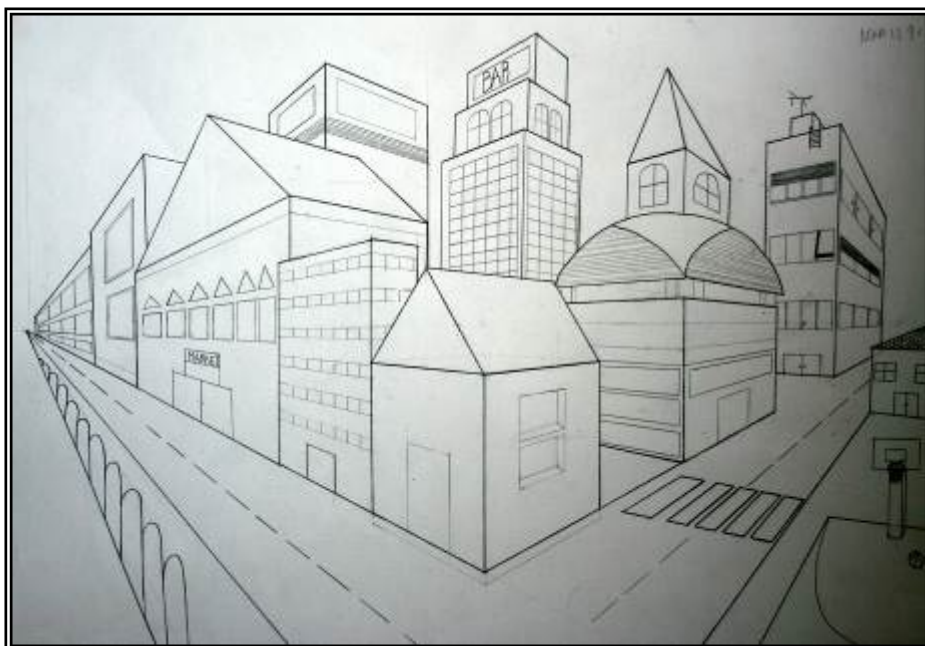
Izboljševanje razmer v moderni dobi

Onesnaževanje je postalo aktualno vprašanje po drugi svetovni vojni, predvsem zaradi produktov vojaških testiranj nuklearnega orožja, in sicer v obliki radioaktivnih padavin. Kmalu zatem se je zgodil še en dogodek, in sicer v Londonu leta 1952, "The Great Smog" (pojav, zaradi katerega je umrlo najmanj 4000 ljudi). To je izzvalo nastanek nekaj prvih večjih sodobnih okoljskih zakonodaj po letu 1956.

Onesnaževanje je bilo deležno vedno večje javne pozornosti tudi v ZDA med leti 1950 ter do začetka 1970-ih, ko je kongres sprejel zakon o nadzoru hrupa, zakon o kakovosti zraka, zakon o čistih vodah in zakon o nacionalni okoljski politiki. Primeri lokalnih onesnaženj, kot so npr. odpad PCB v reki Hudson, ki je onesnažila živelj v reki do te mere, da je bil prepovedan za uživanje (ribe), dolgotrajna onesnaženja z dioxin v Love Canalu, Chromium-6 odpadki v Kaliforniji so botrovali uvedbi novega, zelo strogega zakona v letu 1980. Poleg teh onesnaženj so bili odmevni tudi podatki o jedrskih odpadkih, vendar predvsem v Rusiji, na lokaciji Lake Karachay, ki je bil imenovan celo kot najbolj onesnažen kraj na svetu.

Neža Slak, 9. b

Ivona Ljoljić, 7. a

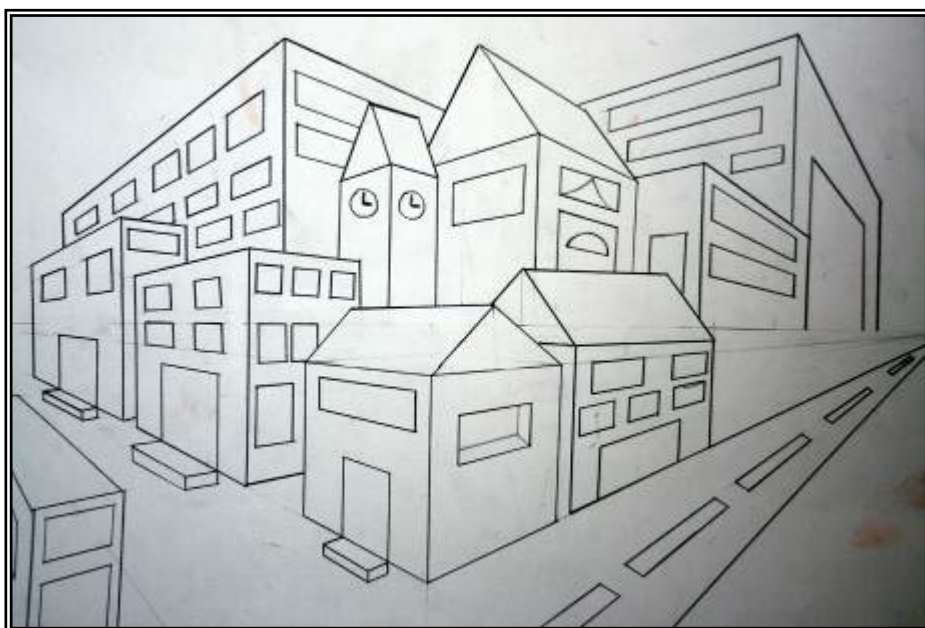
Jedrsko orožje

Jedrska orožja so bila preizkušena v obdobju hladne vojne, včasih tudi blizu naseljenih območij. Čeprav je jedrska tehnika domena visoke tehnologije, je vseeno dovzetna tudi za napake, kar se vidi na primerih nekaj večjih nesreč. Otok treh milj in Černobil sta taka primera, iz katerih je razvidno, kaj lahko radioaktivno onesnaženje povzroči življenju. Mednarodne katastrofe, kot npr. Amoco Cadiz tankerja na obalah Anglije leta 1978 in pa katastrofa v Bhopalu leta 1984, so prikazale predvsem dejstvo, da je cena preprečevanja bistveno nižja od tiste, ki jo potrebno plačati ob katastrofi.

Vedno večje osveščanje po svetu

Vse večje splošno onesnaženje je spodbudilo ljudi k ustanavljanju neprofitnih nevladnih organizacij, katerih cilj je preprečevanje onesnaženja.

Tudi sami lahko veliko pripomoremo, tako da ločujemo odpadke, ne odlagamo snovi v naravi in kupujemo izdelke iz snovi, ki so že reciklirane ali pa so uporabne za vnovično uporabo (razgradnje).

Lana Benčan, 7. b

Vir: svetovni splet.

Nives Košak, 9. b

6. ODKRIVAJMO IRSKO

BOOK OF KELS

Book of Kells, znana tudi kot Book of Columba, je rokopis evangelijev v latinščini. Vsebuje štiri evangelijske iz nove zaveze skupaj z drugimi besedili. Ustvarili so ga menihi na Irskem okoli leta 800 oz. nekoliko prej. Besedilo evangelijev je večinoma povzeto iz Vulgate, vsebuje pa tudi nekaj delov iz zgodnejših prevodov Biblije.

Ilustracije in ornamenti v Book of Kells v svoji nenavadnosti in zapletenosti presegajo dela tistega časa. V okrasju se prepletata tradicionalna krščanska ikonografija s slikovitimi prepletenimi vzorci. Glave ljudi, živali in mitoloških bitij skupaj s keltskimi vozli in prepletenimi vzorci v živahnih bravah oživljajo strani rokopisa.

Številni od teh manjših dekorativnih elementov so prežeti s krščansko simboliko in tako še bolj poudarjajo teme glavnih ilustracij.

Rokopis danes sestavlja 340 listov. Od leta 1953 je vezan v štiri dele. Listi so izdelani iz zelo kvalitetnega jagnečjega pergamenta. Okrasne začetnice v besedilu so delo vsaj treh različnih avtorjev. Uporabili so črnilo iz železovih soli in taninskih kislin rastlinskega izvora. Barve so pripravili iz različnih sestavin, od katerih so mnoge uvozili iz oddaljenih dežel.

Rokopis je svoje ime dobil po mestu Kells, kjer je bil stoletja hranjen v samostanu. Danes je na ogled v Trinity College Library v Dublinu, Irska.

Maša Omahen, Elizabeta Valič, Nataša Lukić, 7. b

Vir: Wikipedija

CHILDREN OF LIR

Children of Lir je irska legenda. Ta legenda pa je del pripovedi in pesmi, ki jih najdemo v srednjeveških rokopisih.

Legenda govori, da je nekoč na Irskem živel kralj, po imenu Lir. Imel je štiri otroke; hčerko po imenu Fionnuala in tri sinove po imenih Aodh, Fiachra in Con. Njihova mama, kraljica, je bila mrtva in otroci so jo zelo pogrešali.

Ker je kralj želel, da ne bi bili tako žalostni, se je znova poročil. Nova kraljica je bila Aoifa, ki je bila zelo ljubosumna na otroke, ker jih je imel kralj Lir tako rad.

S pomočjo druida (keltskega svečenika) je Aoifa našla grozen urok, ki je otroke spremenil v prelepe labode. Zaklela jih je, da morajo 300 let preživeti na jezeru ob gradu, 300 let na morju in 300 let ob reki. Ko jih je oče našel ob jezeru, je Aoifo prosil, naj jih spremeni nazaj. Ker jih ni, jo je nagnal z gradu in razglasil, da bo nagradil tistega, ki jih bo spet spremenil v ljudi, a nihče ni zmožal tega. Zato je preostanek svojega življenja preživel ob jezeru in se pogovarjal s svojimi otroki.

Kralj je ostarel in umrl, labodi pa so se čez 300 let preselili na morje. Ko je preteklo 900 let so se vrnili h gradu, kjer jih je našel menih in jih poškrpil z blagoslovljeno vodo. Kot je povedala Aoifa, so se spremenili nazaj v ljudi, a zaradi silne starosti so umrli in se vrnili k mami in očetu. Tisto noč je menih, ki jim je pomagal, v sanjah videl štiri labode leteti med zvezdami ...

Lana Benčan, 7. b

IRSKA PO DOLGEM IN POČEZ

1. **OSNOVNI PODATKI O DRŽAVI:** Irska je politično samostojna in neodvisna demokratična republika, njeno uradno ime se v irščini glasi Eire. Glavno mesto Irske je Dublin.

2. **VELIKOST:** Država je velika 70 285 km.

3. **PODNEBJE:** Podnebje je oceansko; milo in vlažno. Nanj vplivajo topli Zalivski tok ter zahodni vetrovi.

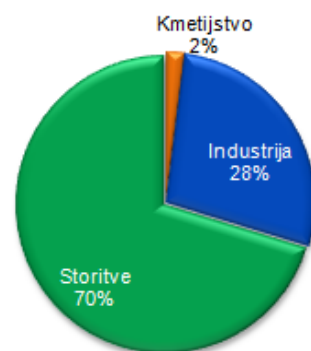
4. **PREBIVALSTVO:** Na Irskem živi približno 3.494.000 prebivalcev. Govorijo irski in angleški jezik. 93 % prebivalcev je katoličanov, 7 % pa protestantov.

Dublin

5. **GOSPODARSTVO:** Irska velja v zadnjih petnajstih letih za gospodarsko uspešno državo. Nizki davki na dobiček, ugodna geografska lega, članstvo v EU ter hitra rast delovne sile (predvsem zaradi priseljevanja) so pritegnili visok delež tujih neposrednih naložb. Multinacionalke so svoja vlaganja osredotočile predvsem v hitro rastoče in tehnološko zahtevne sektorje, kot so informacijska tehnologija, finančne storitve, kemična industrija in farmacija. Irska je zapustila finančni reševalni paket v decembru 2013 in znova postala finančno neodvisna država.

6. **GLAVNE IRSKE REKE:** Shannon, Blackwater, Suir, Barrow. **NAJVIŠJI VRH:** Carrauntoohill (1041 m).

7. **KULTURNA DEDIŠČINA:** Na Irskem je veliko gradov, cerkva, pokopališč, muzejev ...

8. SLIKE IRSKE

Simbol Irske: irska harfa

GRB Irske

Leyla Hassaballa, 7. a

Irska kava

Nataša Lukić, 7. b

Praznovanje ob dnevu sv. Patrika

Dan svetega Patrika

Nika Novak in Tjaša Zore, 7. b

Vir: Dežele in ljudje, Srednja in Zahodna Evropa, 1993 in Svetovni splet.

DUBLIN

Dublin je glavno in največje mesto Republike Irske in je ekonomsko in kulturno središče otoka. Najpomembnejše mesto Irske je že od srednjega veka, ko so ga ustanovili Vikingi. Ima okoli 495.000 prebivalcev, v metropolitnem območju pa živi 1.164.400 ljudi. Mesto leži na vzhodni obali otoka ob širokem ustju reke Liffey.

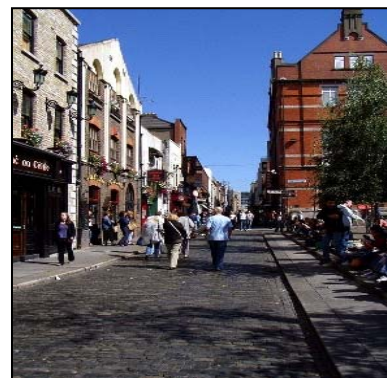
Dublin ima zmerno klimo, relativno malo padavin, pol manj kot na zahodni strani otoka in podobno kot v Londonu. Imajo prijetno hladna poletja (povprečne dnevne temperature v juliju so 18,9 stopinj C) ter mile zime in redke snežne padavine (povprečne dnevne temperature v januarju so 7,6 stopinj C). Najbolj deževen mesec je avgust, najbolj suha sta marec in april.

Mestne znamenitosti Dublina so:

- **TEMPLE BAR** - je kulturna četrt mesta z živahnim nočnim življenjem, predvsem za turiste. Znana je po pubih in živi glasbi. Nahaja se v centru mesta, ob nabrežju reke Liffey. V nasprotju z drugimi mestnimi četrtmi je Temple Bar ohranil svoje številne ozko tlakovane srednjeveške ulice.
- **KATEDRALA SV. PATRIKA** - znana anglikanska cerkev in največja katedrala na Irskem. Zgrajena je bila leta 1191 v obdobju gotike.

- **PIVOVARNA GUINNESS** - ena izmed najbolj znanih pivovarn na svetu. Najdemo jo v centru mesta. Ustanovil jo je Arthur Guinness. Pivovarna je še vedno v lasti družine Guinness in še danes deluje na isti lokaciji, v St. James's Gate.

Dublin je bil v preteklosti center pivovarstva. Sčasoma se je mesto razvilo v center farmacevtske industrije in informacijske tehnologije (tu so sedeži evropskih podjetij; Microsoft, Google, Yahoo!, Facebook in Paypal). Poleg tega je Dublin finančni center Irske.

Celotni irski prometni sistem je usmerjen v Dublin. Preko dublinskega pristanišča vodijo prometne povezave do Liverpoola in Holyheada. Mednarodno letališče se nahaja na severu mesta in je najpomembnejše v državi. Največji železniški postaji sta Heuston Station in Connolly Station.

Lana Benčan, 7. b

Vir: Svetovni splet

HALLOWEEN - NOČ ČAROVNIC

Nekaj zanimivih podatkov o noči čarovnic

- Noč čarovnic se praznuje predvsem v zahodnem svetu (od 31. oktobra do 1. novembra).
- Beseda »halloween« izhaja iz okrajšave za: all hallow`s eve.
- Po večini jo praznujejo na Irskem, v ZDA, Kanadi, Angliji itd.
- Otroci se preoblečejo v maske in hodijo od hiše do hiše (prosijo za sladkarije).
- Na ta dan izrezujejo buče in vanje dajejo sveče.
- Stari Kelti so verjeli, da mrtvi na ta dan prihajajo iz grobov, zato so se hoteli ljudje na različne načine zaščititi pred njimi.

LEGENDA O JACK O` LANTERNU

Običaj izrezovanja buč izhaja iz irske legende o kovaču Jacku, znanem po domišljavosti in skoposti. Ena od teh zgodb pravi, da je pretental vruga tako, da mu je ponudil svojo dušo v zameno za pijačo. Vrag mu je ustregel tako, da se je spremenil v kovanec, s katerim bi kovač plačal pijačo. Prebrisani kovač pa je kovanec vtaknil v žep, v katerem je imel križ, zaradi katerega se vrag ni mogel spremeniti nazaj. Ko je vrag Jacku obljubil, da 10 let ne bo izterjal njegove duše, ga je izlekel iz žepa.

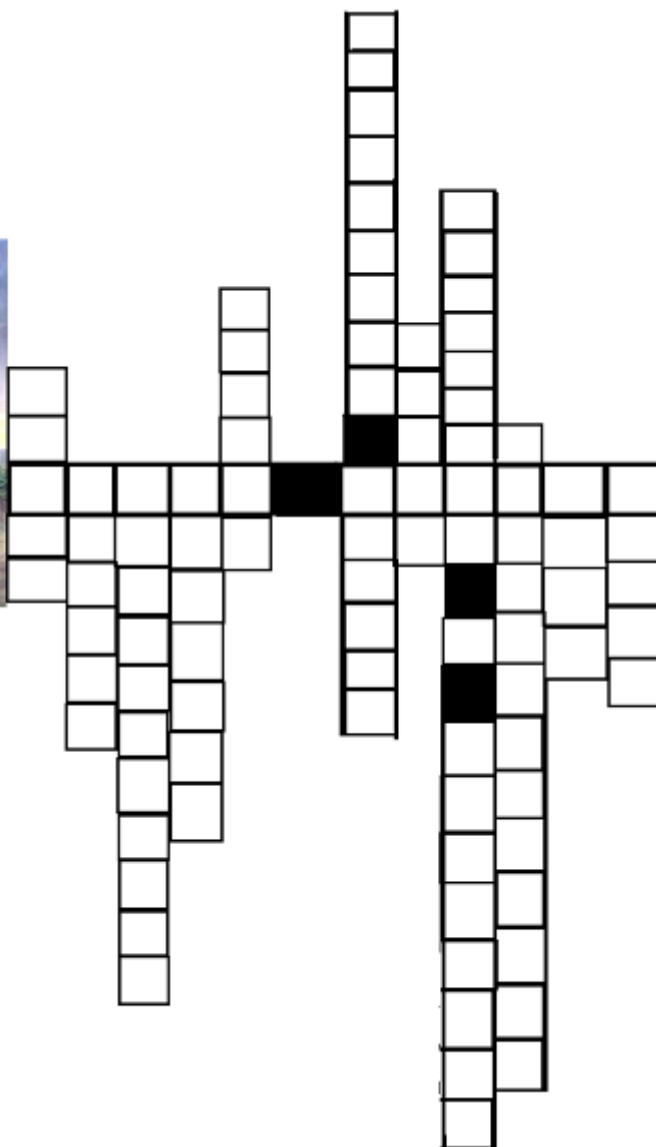
Po desetih letih je vruga ponovno prevaral tako, da ga je zaprosil, naj mu da jabolko iz stebila, a v trenutku, ko se je vrag spremenil v steblo z jabolkom, je nanj narisal križ. Tako se vrag ponovno ni mogel spremeniti nazaj.

Ko je Jack umrl, zaradi grešnega življenja ni bil sprejet v Raj, a na vratih v Pekel ga je pričakal vrag in poslal nazaj v mrak. Pomagal mu je tako, da mu je dal žerjavico oglja. Jack je imel v žepu repo, ki jo je izdolbel, in vanjo vstavil žerjavico.

Od takrat naprej Jack, ki nikoli več ni našel poti domov, tava naokoli z izdolbljeno repo v mraku. Tako je Jack O'Lantern (Jack Luč) postal simbol duše, ki je prekleta in tava med svetovi. Še danes za noč čarovnic dolbemo buče, da bi pregnali zle duhove.

Lana Benčan, 7. b

- ↓ Država in otok v Atlantskem oceanu z glavnim mestom Dublin.
- ↓ Bojevniki, ki so plenili po obalah Skandinavije, Britanskega otočja in drugih delih Evrope med 8. in 12. stoletjem.
- ↓ Tradicionalna irska jed.
- ↓ Glavna oseba v prvem srednjeveškem viteškem romanu ... in Izolda
- ↓ Glavno mesto Irske.
- ↪ Leži na severni obali Irske približno 100 kilometrov severozahodno od Belfasta.
- ↓ Tristan in Izolda je prvi srednjeveški viteški ...
- ↓ Deviška kraljica Anglije in Irske.
- ↓ Vera na Irskem.
- ↓ Prebivalci Irske.
- ↓ Starodavno ljudstvo pred Irci, Škoti, Britanci.

SVETI PATRIK – MISIJONAR NA KONCU SVETA

Nekoč je živel rimski deček višjega stanu po imenu Patricij, ki je bil prodan na Irsko kot suženj, vendar je na koncu postal irski škof. Tik pred smrtjo je zapisal pretresljivo življenjsko zgodbo. Veliko let pozneje je postal znan kot Sv. Patrik.

Nekega dne je Patricij, sin rimskega diakona Kalpurnija, prespal na očetovi kmetiji, oče in mama pa sta bila to noč v njuni vili.

Sredi temne mračne noči, ko so že vsi sužnji in Patricij spali, so prišli pirati, jih zvelikli iz hiše in oropali. Možje so bili irski pirati in z nočnim napadom so si poskušali priskrbeti nove žrtve za trgovino s sužnji doma na Irskem. Pirati so z verigami zvezali mlajše ženske in moške, ostale pa so takoj pobili, saj starih ljudi niso mogli prodati, mlajši moški pa so bili koristni v morebitnem napadu piratov. Ujetnike so prepeljali do ladje. Patricija je bilo na smrt strah, saj je prepoznal jezik piratov. Vedel je, da so pirati Irci in mislil je, da Irsko poseljujejo ljudožerci. Noben suženj pa se še ni vrnil živ iz otoka.

Pirati so Patricija kot sužnja prodali nekemu kmetu. Ta ga je odvedel do hladnega in vlažnega posestva ob atlantski obali Irske.

Patricij je na Irskem vsak dan pasel ovce. Bil je osamljen in je razmišljal o dedu Potitu, ki je bil duhovnik, doma v Banaventi Berniae. Kot deček se je Patricij vedno norčeval iz vere, takrat pa se je spomnil krščanskih kmetov, ki so ga potolažili v njegovi osamljenosti. Patricij je dan za dnem več molil, njegova ljubezen in spoštovanje do boga sta samo rasla. Na koncu je zmolil več sto molitev na dan, začel se je tudi postiti in neke noči, po skoraj šestih dolгих letih suženjstva na Irskem, je Patricij slišal glas, ki ga je ogovoril: »Dobro si se postil. Kmalu boš doma«, mu je obljubil glas. Patricij je bil prepričan, da ga je ogovoril Bog. Kmalu ga je znova slišal in glas mu je rekel: »Poglej, tvoja ladja je pripravljena!

Potovanje domov je bilo za pobeglega sužnja polno nevarnosti, zato je moral Patricij potovati ponoči. Po več tednih je dosegel пристanišče, ki mu ga je bil pokazal Bog. Tam Patricij ni poznal nikogar. Nekega kapitan, ki je prevahal velike irske bojne pse v šolo gladiatorjev v Galiji, se ga je usmilil in ga vzel na krov. Najverjetneje je upal, da ga bo lahko prodal, ko bodo prišli na kopno. Vendar se za Patricija ni tako slabo izteklo. Srečno je prispel do Britanije in starša sta bila presrečna, ko sta znova zagledala izgubljenega sina. Goreče sta ga prosila, naj ju nikoli ne zapusti, vendar jima te želje ni mogel izpolniti, saj je Bog imel zanj načrt. Patricij je v sanjah srečal moškega, ki mu je povedal pismo z naslovom Irski glasovi. Ko je začel brati, je zaslišal glasove. Glasovi so prihajali od Ircev, ki so molili k Patriciju oz. Patriku. Govorili so mu: »Prosimo te, sveti gospod, pridi in hodi med nami.«

Patrik je vedel, da se mora vrniti na Irsko. Da bi se podal na Irsko na lastno pest, je bilo izključeno. Cerkev je morala Patricija najprej javno imenovati za škofa, da bi se lahko podal na misijonarsko poslanstvo in posvečal duhovnike. Moral je vstopiti v samostan in si utirati pot navzgor v hierarhiji. Naloga ni bila lahka. Ko bil je Patricij suženj, je zanemaril učenje. Njegova latinščina je bila zelo slaba, vendar Irska na srečo ni imela visokega statusa med cerkvenimi možmi. V tistem času se je bil prvi škof poganskega otoka, Paladij, prisiljen vdati zaradi neuspeha. Po mnogih letih v samostanu so se Patricijeve sanje uresničile. Patricij namreč ni bil prefinjen cerkveni mož z nežnimi rokami in njegova latinščina je še vedno šepala, poznal pa je otoške običaje in jezik domačinov. Vedel je, da ne sme nikoli izzvati poganskih poglavarjev, ki so si razdelili deželo. Ponudil jim je precejšnje plačilo, da bi mu dali dovoljenje za izgradnjo cerkve na njihovi zemlji. Tako je Patricijevo neutrudno misijonarsko delo le obrodilo sadove. Brez prisile in prelivanja krvi mu je uspelo krstiti en klan za drugim, več tisoč Ircev. Številni od njih so si želeli postati menihi oziroma nune. Z diplomatskimi spretnostmi je Patriciju le uspelo doseči dogovor z otočani.

Danes so ohranjene samo kopije pisma poglavarju Korotiku, vendar so zgodovinarji prepričani, da ga je napisal Patricij. Na žalost je pismo edini vir o njegovem življenju, zato zgodovinarji ne vedo, kdaj je Patricij umrl in kje je pokopan.

Ko so Irci v osmem stoletju uvideli, kako velik je bil škofov prispevek in so začeli moliti k sv. Patriku, je bil spomin nanj že skoraj izbrisan.

(Povzeto po članku iz časopisa History, številka 27, 2014, od str. 22 do 25.)

Taja Terezija Trček in Patricija Zaman, 6. b

CHRETIEN DE TROYES, TRISTAN IN IZOLDA

Roman o Tristanu in Izoldi je srednjeveški viteški roman z ljubezensko tematiko. Zgodba govori o Tristanu, ki se je rodil v Loonski deželi. Očeta je ubil vojvoda Morgan in od žalosti mu je umrla še mati, ki je prihajala iz Cornouajske dežele. Sedem let ga je vzgajal dvorjan Rohald Zvestosrčni, potem pa ga je zaupal učitelju Gorvenalu.

Tristana so ugrabili trgovci in ga odpeljali v deželo kralja Marka. Ta ga je vzljubil kot lastnega sina.

Morholt je na ukaz kralja Irske dežele odšel v Cornwall, kjer sta se s Tristanom spopadla. Morholt ga je zabodel s strupenim mečem, a na koncu je zmagal Tristan. Ker je vedel, da bo umrl, je kralja Marka prosil, naj ga položi na barko brez jader in ga porine na odprto morje. S seboj je imel le harfo.

Pristal je na irski obali, kjer ga je našla Izolda in ga z zelišči rešila ter obdržala pri življenju. Ko je prišel k sebi, je izvedel, da je na Irskem in je zato hitro odšel.

V deželi so bili boji in Tristan je kralju Marku obljubil, da se bo bojeval in mu priboril za ženo irsko kraljico. V dvoboju je zmagal, ko pa je izvedel, da je ta kraljica tisto dekle, ki ga je pozdravilo na otoku in v katero se je zaljubil, je bil užaljen in zelo razočaran.

Izolda in Tristan sta se imela zelo rada. Njuna ljubezen je bila tako močna, da sta se pod gradom srečevala vsak večer. Ko ju je nekega dne pri tem zalotil kralj Mark in mu je Izolda, kot njegova žena, povedala, kaj sta imela s Tristanom, jima je dovolil, da skupaj odideta. Vendar so takrat v njihov grad prišli Irci in Tristan se je odločil, da ne bo odšel z Izoldo, ampak bo pomagal kralju Marku.

V boju z Irci so vojaki kralja Marka zmagali. Po zmagi so se spoprijateljili s kraljevim sinom Kaherdinom. Tristan je z njim odšel v njihovo deželo, tam se je poročil z Izoldo Beloroko, a se je že na poročno noč kesal.

Ko se je Tristan vrnil v deželo kralja Marka, ga Izolda Plavolasa ni več pogledala, saj je bila zelo žalostna zaradi njegove poroke.

V novi domovini je Tristan zaradi hudega boja obležal smrtno ranjen ter zahteval, da pokličejo cornwallsko kraljico, edino, ki bi ga lahko ozdravila. Kaherdin je šel ponjo in se s Tristanom dogovoril za znamenje; če bo ob vrnitvi jadro črno, kraljica ni prišla z njim, če bo belo, pa je na krovu ladje in prihaja.

Izolda Plavolasa je odplula k svojemu ljubljenu, saj ni hotela, da umre. Izolda Beloroka je zaradi ljubosumja Tristanu dejala, da je jadro črne barve. Tristan je zaradi žalosti umrl, ko pa je do njega prišla Izolda Plavolasa, je zaradi žalosti v njegovem objemu umrla tudi ona.

Nina Novak in Nina Miklič, 7. b

Povzeto po knjigi Chretien de Tragesa, Tristan in Izolda.

VIKINGI

Vikingi so bili bojovníki, ki so plenili po obalah Skandinavije, Britanskega otočja in drugih delih Evrope. Danes beseda Vikingi označuje vse Skandinavce iz tega obdobja, čeprav je bolj ustrezen izraz Normani.

Živeli so med 8. in 12. stoletjem.

Predniki Vikingov so bila germanska ljudstva, ki so se na območje Skandinavije začela naseljevati iz severozahodne Evrope 2000 let pred »vikinškim obdobjem«. Ta ljudstva so se v ukvarjala s poljedelstvom, le na skrajnem severu so se prilagodila okolju in se preživljala z lovom in ribolovom, saj so bili tam podnebni pogoji za kmetijstvo neugodni. Kasneje so se ta ljudstva začela povezovati in se poleg kmetijstva začela ukvarjati s trgovino.

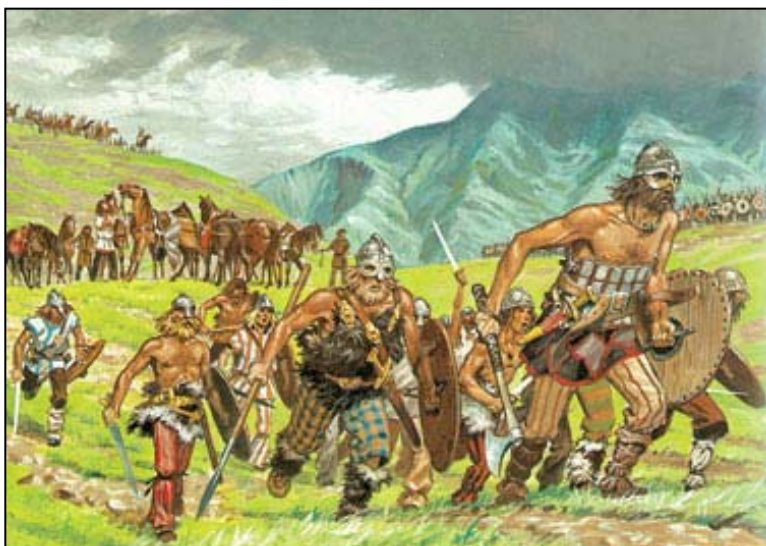
Vikingi so bili politeisti. Njihov glavni bog je bil ODIN, poglavar bogov, bog vojne ter zaščitnik plemičev, vojščakov, pogumnih in modrih. THOR je bil bog groma. Odinova žena je bila FREYA, boginja lepote in plodnosti, ki sta jo spremljali dve mački. LOKI je bil bog prevare in zaščitnik vohunov.

Zanimivosti: normanski bogovi so se ohranili tudi v imenih dni v tednu v angleškem jeziku:

Moon day - Monday
Tyr's day - Thursday
Wotan's day - Wednesday
Thor's day - Thursday
Freya's day - Friday
Saturn's day - Saturday
Sun day - Sunday

Lana Benčan, 7. b

Vir: Wikipedija in po pripovedovanju učiteljice Uršule Zakrajšek, prof.

7. OSEBE, KI SPREMINJAJO SVET

NIKOLA TESLA – IZUMITELJ POSEBNE SORTE

Rodil se je 10. julija 1856 v Liki na Hrvaškem očetu Milutinu, pravoslavnemu duhovniku, in neizobraženi, vendar inteligentni materi Džuki. Nikola je bil vsak dan deležen očetovega izobraževanja, da bi se kar najbolje pripravil na svečeniški poklic. Izobraževanje je bilo sestavljeno iz raznih vaj od uganjevanja očetovih misli v nekem trenutku, ponavljanja dolgih stavkov do računanja na pamet. Že kot deček je bil nenavadno občutljiv in izjemno inteligenten. Nekoč je zapisal, da je kot majhen deček opazoval ljudi, ki so gazili po snegu in puščali za seboj svetlečo sled. O odvrženi kepi snega je dejal, da se je bleščala kakor žarnica. Rad se je igral tako, da je mačka vlekel za rep in dolgo dlako na hrbtu, saj ga je to, kar je videl, zelo očaralo. Zadevo je opisal takole: »Mačkov hrbet se je kopal v svetlobi, moja roka pa je povzročala ognjemet isker, katerih prasketanje je bilo slišati po vsej hiši.« Oče mu je pojasnil, da gre za elektriko, mati pa mu je svetovala, naj to početje opusti, saj bi lahko zanetil požar. V

povsem temni sobi je okoli mačka videl zlato avreolo kot na slikah svetnikov.

Tesla je odkril, da ima še eno nenavadno sposobnost, podobno tisti, ki jo je imel njegov pokojni brat Dane (njegova prezgodnja in nepojasnjena smrt je močno vplivala na življenje Nikole), in sicer vizualno pomnjenje dogodka do najmanjših podrobnosti. Slike so se mu prikazovale iznenada in tako razločno, da včasih sploh ni mogel razložiti, ali gre za vizijo ali pa je res nekaj pred njegovimi očmi. To ga je zelo vznemirjalo, nenavaden pojav pa je proučeval velik del svojega življenja. Zapisal je, da je te stvari in prizore v resnici videl in da niso bili plod njegove domišljije ali bolnega uma. Imaginarnih slik se je skušal znebiti tako, da se je noč za nočjo v mislih podajal na potovanja v nova mesta in dežele, kjer je živel, srečeval ljudi in si pridobil prijatelje. Takole je zapisal: »Čeprav je videti neverjetno, je vendarle res, da sem jih imel enako rad kot ljudi iz resničnega sveta.«

Po sedemnajstem letu starosti je spoznal, da lahko, če se potrudi, ukroti nenadzorovane vizije in jih spremeni v dragocene pomočnice. Presenečen je opazil, da zlahka vizualizira modele, risbe ali poskuse, tako da mu pravih poskusov niti ni bilo treba opraviti. Zapisal je: »Ko se porodi zamisel, jo začnem uresničevati v domišljiji. Menjavam konstrukcijo, jo izboljšujem in napravo preskušam v mislih. Vseeno mi je, ali je ta v moji glavi ali na delovni mizi v delavnici. Ugotoviti mi uspe tudi to, ali je v ugodnem ravnotežnem položaju.«

Zadnjih dvajset let življenja je izpeljal prav vse izume in le malokategerega matematičnega problema ni mogel obdelati in predvideti njegovih učinkov. Nihče od psihologov in fiziologov, ki jih je prosil za nasvet, tega pojava ni mogel razložiti.

Kot otrok je bil večkrat v smrtni nevarnosti: nekajkrat se je davil, zgodilo se je, da so ga skoraj živega skuhal v velikem kotlu vrelega mleka, nekoč pa je vso noč prebil zatrpan v neki stari grobnici. Večkrat je hudo zbolel in niso vedeli, ali bo preživel.

Zelo rad je bral, tudi po 20 ur na dan, in tudi to kaže na svojevrsten pojav. V šoli je reševal naloge sproti, medtem ko jih je učitelj pisal na tablo. Njegov um je poleg drugega vseboval tudi celotne logaritemske tabele. Pozneje je v nekem obdobju življenja znal na pamet več knjig. Marsikdaj se je z uglednimi profesorji zapletel v razprave in podajal rešitve, boljše od tistih, ki so jih poznali znanstveniki. Tesla je pripovedoval še o nekem čudnem pojavu, ki ga je doživljal. Tedaj, ko sicer ni bil z mislimi pri problemu, je nenadoma ugotovil, da ve odgovor.

Tesla je imel izredno občutljiva čutila. Leta 1899 je ob poskusih v Koloradu slišal grmenje, oddaljeno 900 kilometrov, njegovi mlajši asistenti pa so ga lahko slišali le nekaj dlje kot 250 kilometrov. Včasih je slišal tiktakanje ure tri sobe proč od svoje, pristane muhe na mizi pa je v njegovem ušesu odmeval kot pristajanje letala na letalonosilki. Zvok kočije, ki je bila 10 kilometrov daleč, mu je pretresla vse telo. Pri žvižgu

lokomotive, oddaljene 30–45 kilometrov, so bile vibracije stola, na katerem je sedel, tako močne, da bolečine ni bilo mogoče prenašati. Kadar mu je košček papirja padel v tekočino, je v ustih začutil poseben, neprijeten okus, vonj kafe pa mu je povzročal nelagodje. V temi je v oddaljenosti štirih metrov začutil, kje so predmeti. Srčni utrip se mu je spreminjal od nekaj do 260 udarcev na minuto.

Zaradi vseh nadnaravnih sposobnosti so se o njem vse življenje razpredali miti in legende. Neka književnica, ki je Teslu posvetila knjigo, je bila trdno prepričana, da je mož »utelešenje superiornega bitja s planeta Venera.«

Tesla se ni obremenjeval z zgodbami, ki so krožile o njem in njegovih čudnih navadah. Ko je živel v New Yorku, je vsak večer ob osmi uri prišel na večerjo v sobo hotela Waldorf Astoria. Kot navadno, ga je na mizi čakalo osemnajst platnenih prtičkov. Za mizo je skrbno z različnim prtičkom obrisal vsak kos pribora in kristalno posodo. Ko je bil postrežen, je hitro vedel količino hrane v posodah (količino juhe v krožniku, prostornino kavne skodelice, prostornino kosa jedi ...), saj drugače ni mogel uživati v jedi. Vedno je jedel sam.

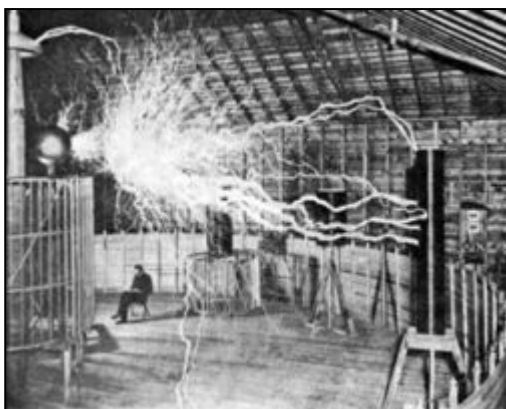
Oboževal je števila, deljiva s številom tri, mrzlično se je bal umazanije in imel še kup drugih obsesij, ki so ga spremljale vse življenje. Ko je delal poskuse, je v Colorado Springsu živel v dva kilometra oddaljenem hotelu zahteval sobo v prvem nadstropju, saj dvigalom ni preveč zaupal. V laboratorij se je vsak dan odpeljal s konjsko vprego, in sicer tako, da je sedel z nogami vstran, sicer tako, da je bil, če bi se zgodila nesreča, vsak trenutek pripravljen odskočiti. Med hojo pa je imel navado šteti korake.

Tesla je bolešno oboževal golobe in jih velikokrat hranil v parku. Ko je neka bela golobica hudo zbolela, več dni njenega okrevanja ni prišel iz sobe. Dvema časnikarjema je pripovedoval, kako močno sta bila z golobico povezana. Dovolj je bilo, da je samo pomislil nanjo in že je priletela.

Odkritja

Tesla imajo mnogi za največjega izumitelja vseh časov, ker je v resnici izumil veliko več, kot si mislimo. Dela tega velikana znanosti so si pogosto prisvajali drugi bodisi zato, ker se mu kakega izuma ni zdelo smiselno patentirati, saj je bil ta le eden od manjkajočih delov, ki ga je potreboval za določanje celotnega projekta, bodisi ker večino svojih briljantnih in skoraj znanstveno-fantastičnih zamisli in načrtov zaradi pomanjkanja denarja ni nikoli dokončal.

Med drugim je izumil izmenični tok in radio, a se mu je zadeva zdela tako samoumevna in normalna, da izuma ni patentiral. To je v svojem imenu storil Marconi, njegov asistent. Rentgenske žarke je odkril že leto pred W. K. Rontgenom, neonsko svetlobo pa uporabljal kar štirideset let pred njenim industrijskim odkritjem. Veliko naprav, ki jih uporabljamo danes, temelji na njegovih raziskovanjih in patentih: mikrovalovna pečica, radar, sistem daljinskega upravljanja, transformatorji, brezžični prenos energije, superprevodnost, elektroterapija, detektor laži, hladilnik, svetlobni učinki, aparat za pridobivanje ozona, laser, avtomatsko upravljanje sistemov, roboti, navigacijski sistem, poceni atomske ročne ure, neprebojni energijski zid idr. Zadnji patent je dobil za letalo, ki je bilo mišljeno kot helikopter. Na njegovih delih pa še vedno temelji veliko sodobnega znanstvenega raziskovanja in kar nekaj zamisli, ki so jih v tistem času imeli za nemogoče, danes uporabljajo ali pa jih še razvijajo. Zanimivo je, da so bili raziskovalci sodobne računalniške opreme v drugi polovici 20. stoletja, ko so želeli prigrasiti patente s tega področja, večkrat presenečeni ob ugotovitvi, da je Tesla veliko izumov že priglasi.

Slutnja smrti

Tesla je umrl januarja leta 1943 in tudi njegova smrt je ovita v tančico skrivnosti. Tisti čas so obdajali Teslo čudni ljudje, nenavaden pa je tudi podatek, da naj bi znanstvenika našli v sedečem položaju na njegovi postelji.

Stefan Gligorić, 6. b

VIRI: <http://www.misteriji.net/zadnji-clanki/nikola-tesla-izumitelj-za-tretje-tisocletje/vse-strani.html>

PEWDIEPIE

Felix Arvid Ulf Kjellberg, bolj znan pod imenom Pewdiepie, je Youtuber s Švedske. Na svojem kanalu ima Pewdiepie več kot 34 milijonov naročnikov, kar ga naredi najbolj naročenega Youtuberja na svetu.

Na svojem kanalu igra video igre, ki so v trendu in tako sponzorira veliko spletnih strani in video iger.

NEKAJ DEJSTEV O NJEM:

- Rodil se je 24. oktobra 1989 v Gothenburgu, na Švedskem.
- Z dekletom, Italijanko Marzio Bisognin (njen kanal na Youtubu se imenuje CutiePieMarzia), sta se spoznala prek spleta in skoraj štiri leta živita skupaj v Brightonu, v Veliki Britaniji.
- Kariero je začel leta 2010, ko je začel objavljati videe, v katerih je igral Minecraft.
- Popularnost je pridobil z igricami, kot so Amnesia, Happy Wheels, The Walking Dead, pred kratkim pa je začel še z Five Nights at Freddy's game playem.
- Njegovi oboževalci se imenujejo Bros.
- Ima sestro, ki ji je ime Fanny.
- V enem letu je pridobil 19 milijonov naročnikov in na mesec zasluži 400.000 ameriških dolarjev (več, kolikor je marsikdo zasluži v celem življenju), a še vedno ostaja skromen.
- Marca 2014 je z 19 milijoni naročnikov premagal slavne Youtuberje, kot so Jenna Marbles, Nigahiga in Smosh (ki je v tistem času držal rekord v številu naročnikov).
- Znan je tudi po dobrodelnosti; lani je začel z zbiranjem denarja za otroke, ki nimajo pitne vode. Vse zbiralne akcije so presegle več kot milijon ameriških dolarjev.
- Zaradi popularnosti so ga v mnogih igrah vključili kot bonus (na primer, v Surgeon Simulator; v igri, v kateri moraš presajati organe, se eden izmed organov imenuje Pewdsball ...).
- Verjetno se sprašujete, kako je v tako hitrem času postal slaven. No, tu je še eno dejstvo – Youtube je podjetje, ki mora tudi samo zaslužiti denar. Pewdiepie nalaga videe, ki so dolgi od 15 do 30 minut (maksimalno), nalaga tudi po dva videa na dan, kar pomeni, da Felix dobiva veliko ogledov in če dobiva veliko ogledov, pomeni, da si več ljudi ogleda oglase, ki se predvajajo pred videem in tako zasluži več denarja. Youtube sponzorira zelo uspešne Youtuberje in zaslužijo veliko več kot to, kar že imajo.
- Ime Pewdiepie je sestavek iz besed Pew (to je glas pištol v video igrah), Die (smrt) in ker je pozabil geslo na svojem kanalu, ki se je imenoval PewDie, je ustvaril še en kanal in dodal Pie (pita).
- Razglašen je bil za enega od najhitrejših rastočih kanalov na svetu, število njegovih naročnikov pa iz dneva v dan narašča.

Vsekakor sem njegova oboževalka in komaj čakam na vse, kar bo naredil v prihodnosti.

Manca Kepa, 7. a

Pewdiepie

8. P I S A N.S V E T

KNJIŽNICA JE ZAKON!

Nataša Rebec Lukšič, prof.

Fotografije: Branka Lah in Kristijan Rešetič.

ME AS A BABY

When I was a baby, it was really fun, because I always drove my mom and dad insane.

I remember I had black and curly hair. My mom loved my curls. I still don't know why, but whatever.

I don't remember the color of my eyes, because it changed many times. My dad always said I had a pair of beautiful eyes.

I was quite big when I was a baby, because I liked to eat, so that meant I was heavy, too. I am not going to tell you how much I used to weigh, because you can't ask a girl how much she weighs, or how much she used to weight. Rules of politeness, people!

Okay, moving on.

I was quite happy as a baby. Mostly because my evil plans always worked out.

Yes, I was quite evil and clumsy.

One time I fell off the chair and I got 18 stitches on my forehead.

I also really loved my grandpa. One time he visited and we went to Planica. ALONE.

My mom thought he was going to lose me, but we survived, luckily.

He also gave me my first favorite toy ever!

It was some kind of dog with weird ears.

I still have it and that is very rare for me, because I pretty much ruin everything.

About my first word - huh - I don't even remember it. Someone said it was most definitely mom or mamica. I guess we will never know that.

A fact about me - My mom said, my name was supposed to be Neža, but then my grandpa kind of just walked in her room and said my name is going to be Manca and that's it.

My grandpa was definitely a legend. He was a hunter and he loved my grandma to death. He also loved his grand-children; me, my brother and two of my cousins (my other cousins were born later after his death in 2006, but I am pretty sure he would love them if he would be alive. He had such a great heart).

Speaking of my brother - he was very nice to me until he became a teenager and kind of just started playing too much video games, but that's completely okay, because in 2007 I got another brother (Wow, that kind of rhymes) and his name is Domen.

And yeah, that's pretty much all about my life as a baby. I was rude, evil, clumsy and loud.

I guess I haven't changed at all, then. ☺

THE SECRET ROOM

Last year my family moved to a place called Dallas, which is in Texas. I was really excited, because that was the first time I went to the USA. I was really awkward with people there, because I wasn't good in English, but I still enjoyed being there.

I even made some friends (which is weird, because I usually completely embarrass myself in front of other people, but still).

Okay, back to the story.

After a couple of months I started to feel very uncomfortable in our new house. I felt like there was something hidden, something I knew nothing about.

And being the nosiest person in the whole world, I had to explore it.

So, one night, I took my phone (I didn't take my flashlight because these days, everyone has one on their phone) and went to the attic, because I felt like that thing I was searching for was there (you know, clichés about scary attics and such stories...).

When I entered the attic I saw a bunch of books, all in the same color.

I took one and cleaned the dust off it.

The title said: "Bonnie's diaries."

"What the ...?" I said, when I saw a couple of sheets covering the wall.

I ignored them and started reading this very scary book (note the sarcasm).

"March 24th 1934.

Dear Diary,

Today is Clyde's birthday. I still haven't told him about Roy from high school, I never got divorced and I haven't seen him in AGES.

I hope our business is going well. He already told me that he robbed two banks and he is planning on robbing one more, but after that, it is my turn to rob three post offices. I hope it going to go well."

Bonnie

"Bonnie from Bonnie and Clyde!" I exclaimed. I loved their story. They were a couple from Dallas, who robbed a lot of banks and post offices, then fired off some bars and died in 1934! And isn't Roy that guy that Bonnie married in high school and never got divorced with? Ugh, that's very confusing.

"Wait, a second ... If they died in 1934 ... And there is a lot of pages left ... Wait ..."

I flipped through the pages and looked at the date.

"May 25th 1934" I read out loud. Wait, didn't they die on May 24th 1934?"

"Dear Diary,

I am writing this as a ghost. I am sick of everything. Both of us, Clyde and I, well, those stupid law officers shot us when we were on our way to rob a little village band outside Texas (not mentioning that they completely ruined our beautiful Ford. Seriously, it cost a lot of money).

Now I am a ghost and I am stuck in this weird house in Dallas.

I will kill every law officer or his or her family, without feeling any guilt. I mean it.

I won't hesitate to murder anyone who comes on this attic, because I have my secret room up there. I just covered it with a bunch of white sheets.

No one never EVER separates me and Clyde.

Not without being punished."

Those words echoed in my head. Wait a minute ... MY DAD IS A LAW OFFICER!

This situation is (I won't say a bad word because I don't want to get sued) just got real.

I ran to the door when I realized it was locked.

I turned around and saw the sheets moving.

Suddenly, they fell off and I saw the secret room and Bonnie coming out of it.

She had tears in her eyes. Then, I blinked and she was suddenly in front of me.

After that, I blacked out.

I woke up in a strange room, with Bonnie beside me.

I heard my parents screaming my name. I tried to run to them but Bonnie stopped me.

She cried.

"You can't go anywhere, because you are dead. Now you and your little family will feel how much it hurts losing someone you really loved! I don't even know where my poor Clyde is now." She sobbed and I came close to her.

"DO. NOT. TOUCH. ME!" She screamed and I blacked out again (wow, that happens quite a lot of times. I must stop annoying her).

And since then on, I have been living with Bonnie.

I have now lived with her for about 500 human years.

One day, I might get rid of the curse, but I will be dead anyway, because I am 512 years old.

But the only thing I know is, that we are waiting for our new victim.

Don't go to attics, kids. ☺ (← I wrote this smiley ironically.)

Manca Kepa, 7. a

SAY NO TO TV!

My grandparents are kind of obsessed with TV. They are nervous if they don't sit in front of TV. Whenever I visit them, they are watching it. A trip to the seaside is a waste of time for them. They'd rather sit at home and watch TV. That's one of the reasons why I have decided to write about this magical box, called TV. Therefore I think TV is a big waste of time, manipulative and bad for health.

My opinion is, that TV is a waste of time because when you watch it, you are not focused on anything else but the TV. While watching it your brains can't think and work properly. They just stop doing normal things. The TV is not our friend, it is just a replacement for friends. Besides, what useful thing has been shown to you while watching it? Maybe there are some programmes that are educational, but books are too. Maybe TV is fun because you can see things, but that can really hurt your eyes. So I think that TV is a waste of time.

TV is also very manipulative. It actually tells you what to do; how to dress, what to buy, how to act in public and many other things. For example TV commercials tell you what to buy and show you the most powerful and amazing things of that product, because TV producers just want to attract your attention. Films are made by professionals, so they make films for average people's tastes. These are the reasons why I think TV is manipulative.

TV is bad for health and I think that everyone knows that. Many studies have shown that watching TV too much leads to earlier death and different heart diseases. It's bad for our eyes too. My own eyes are damaged pretty much just due to watching electronic screens. TV also affects our food habits. I think that there are only a few people who don't have snacks while watching TV. Too many snacks can lead to being overweight. And that's why TV is bad for our health.

So you have read only three reasons why I think TV is bad. We watch TV because we are bored, but we all know that we could do many more interesting things. This box with voice and picture plays with our minds. It tells us what to do and it affects badly our health. So my opinion is that we should throw all the TVs away and lead a normal social life.

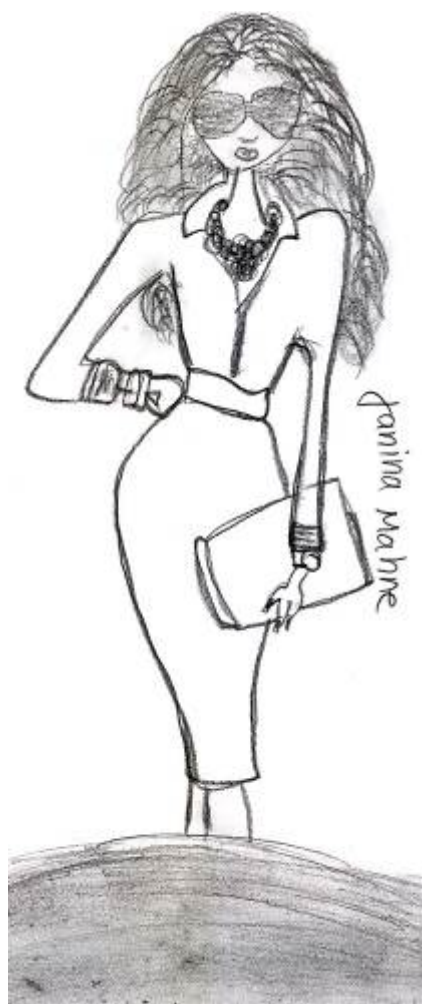
Laura Zajec, 9. a

Mentorica: Blanka Karanjac

Risbe: Saša Bašnec, 4. b

JANININ MODNI KOTIČEK

KAKO SO V STARIH ČASIH HODILI V ŠOLO

Moj oči velikokrat pripoveduje, kako je bilo pred 20-30 leti, kako so takrat zjutraj hodili v šolo.

Ker ni bilo kombija, smo morali prehoditi en kilometer pešpoti po gozdu. Pozimi je bilo veliko snega (pogosto jim je snežna odeja segala do pasu), prav tako pa je bilo v gozdu slišati glasove raznih živali (malce strašljivo, a ne?).

Imeli so samo en par čevljev in ene hlače za ves teden in v šoli so imeli samo malico, kosila takrat še ni bilo.

Če učitelja niso ubogali, so morali za kazen stati v kotu. V tistem času jim je (ista) šolska torba služila celih osem let, kolikor je takrat trajalo osnovnošolsko izobraževanje, pa tudi barvice so morali uporabljati toliko časa, dokler niso bile le-te čisto obrabljene.

Sara Tekavec, 7. a

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES ...

A-NA-NAS

V šoli se učijo, kako tvoriti stavke. Ob koncu ure je čas še za nekaj vaje.

Učiteljica: »Tvorite poved, ki vsebuje besedo ananas.«

Najprej se javi Špelca: »Ananas je tropski sadež.«

»Pridna,« reče učiteljica.

Metka: »Ananas je zelo dober.«

Učiteljica: »Tudi dobro.«

Na koncu dvigne roko tudi Janezek. Učiteljica mu da besedo. On pa: »Ata je jedel kosilo, A NA NAS je čisto pozabil.«

HRABROST

Pride Janezek iz šole s spričevalom in ga pokaže očetu:

Oče: »Čestitam.«

Janezek: »Zakaj, saj so na spričevalu same enke?!«

Oče: »Ja, čestitam ti, da si mi upal pokazati spričevalo ...«

VETER

Učiteljica vpraša Janezka: »Janezek, katerega spola je veter?«

Janezek odgovori: »Moškega.«

Učiteljica ga pohvali, nato pa vpraša: »In kako to vemo?«

»Ker ženskam dviguje krila.«

POČENA GUMA

Trije študenti so se prijavili na izpit, vendar niso imeli časa za učenje. Ko je prišel dan izpita, so se zmenili, da ga bodo prešpricali. Zmenili so se, da bodo rekli, da so zamudili, ker jim je počila guma na avtomobilu. In res ... naslednji dan po izpitu so šli k profesorju in mu razložili, da so zamudili zaradi gumidefekta. Profesor se je odločil, da jim da dodatni rok. Ko so prišli, jih je razsedel vsakega v svojo predavalnico. Razložil je kriterij: »Imate dve vprašanji. Prvo je vredno 20 %, drugo pa 80 %.« Študenti se razveselijo. Prvo vprašanje je bilo zelo lahko. Drugo vprašanje pa se je glasilo: »Katera guma je počila?«

ŽARNICA

Janezek je imel izpit v šoli! Učitelj ga vpraša: »Janezek, povej mi, koliko žarnic je v tem razredu?«

Janezek vidi eno luč, zato reče: »Ena.«

Učitelj pa: »Žal mi je, padel si, ker sem imel jaz še eno žarnico v žepu.«

Čez en mesec: »No, Janezek, povej mi sedaj, koliko žarnic je v tem razredu?«

Janezek: »Dve žarnici.«

Učitelj pa: »Ne, sedaj je pravilen odgovor ena, ker jaz nimam nobene v žepu!«

Janezek pa: »Jo imam pa jaz!«

PREPISOVANJE

Janezkovega očeta povabi učitelj v šolo. »Vaš sin je slab učenec, pa še prepisuje povrh! Kar primerjajte ti dve nalogi: napisal je enake odgovore kot njegov sosed.«

Oče prebere: »Kdo je največji slovenski pesnik? France Prešeren.«

»No, to še ni dokaz, da je prepisoval, saj sta oba napisala pravilen odgovor,« protestira oče.

»Gremo naprej,« reče učitelj, oče pa prebere: »Komu je posvetil sonetni venec?« Oba napisala: »Lauri.«

»Hm, včasih se zgodi, da dva učenca naredita isto napako ...,« reče oče.

»Recimo, da vam verjamem,« reče učitelj, »a kaj boste rekli o odgovoru na tretje vprašanje: Kdaj se je rodil France Prešeren?« Pikčev sosed je napisal: »Ne vem,« Janezek pa: »Jaz tudi ne.«

OMARA

Dva pubertetnika se zabavata pred stanovanjskim blokom, ko je mimo njiju prišla ženska, ki je bila na pogled bolj podobna moškemu. Eden od pubertetnikov se je oglasil: »Poglej jo! Kakšna omara!«

Ženska je pristopila k njemu in mu dala močno zaušnico, on pa je vprašal: »Kaj pa zdaj to pomeni?«

»Vrata od omare so se odprla!« mu je odgovorila ženska.

POLOVICA

»Ja, Mihec, zakaj pa si nalogo napisal samo do polovice?«

»Saj sem jo hotel do konca, pa sem vmes poslušal radio, igrali pa so same nedokončane simfonije!«

Učenci novinarskega krožka

9. V ŽIVLJENJU MI VELIKO POMENI

V ŽIVLJENJU MI VELIKO POMENI ...

V življenju je pomembnih več stvari. Za nekatere ljudi so pomembne materialne stvari, kot so hiša, avtomobil, denar ..., meni pa so pomembna predvsem čustva, stvari, ki jih občutimo.

Ljubezen je vrednota, brez katere si sveta sploh ne znam predstavljati. Z ljubeznijo si ljudje pokažejo, da se imajo radi. Ljubezen je lahko prisotna v družini med starši in otroki, med brati in sestrmi, lahko pa med fantom in dekletom oziroma med moškim in žensko, ki želita skupaj nadaljevati življenje, mogoče imeti otroke. Bistvo partnerske zveze je, da se oba udeleženca razumeta, se imata rada, se pogovarjata in skupaj sprejemata odločitve.

Druga meni zelo pomembna vrednota je razumevanje, ki je lahko v družini ali pa med prijatelji, sošolci, učitelji, znanci ... Če hočemo, da je naša družina srečna, je razumevanje ključnega pomena. Tudi če se o kakšni stvari drug z drugim ne strinjamo, je lepo, če na koncu najdemo skupno rešitev, s katero se bomo vsi strinjali. Razumevanje s prijatelji, sošolci, znanci je potrebno, če se hočemo imeti lepo, se kdaj pozabavati in nasmejati. Če se skregamo ali pa se nam kdo zdi nesramen, se moramo postaviti v njegovo kožo in razmisliti, kako bi v takšnih okoliščinah odreagirali mi. Ne smemo stremeti samo k temu, da se bomo počutili dobro, ampak moramo pomisliti tudi na druge. Razumevanje je pomembno, da se lažje soočamo z vsakdanjimi problemi, ki se nam pojavijo v življenju.

Veseli je pomembna vrednota, ki nam omogoča, da se bolje počutimo, se kdaj sprostim in pozabavamo. Veseli ne more biti prisotno vsak dan, vsako uro, vsako minuto, saj nam življenje nudi tudi take trenutke, ko se nam zgodijo žalostni dogodki, vendar se vedno lahko razveselimo takih trenutkov, ko je na primer pogovor z očetom, objem mame ali očeta pa preprosta misel, ki ti lahko polepša dan.

Zdravje je najpomembnejša vrednota, ki je na žalost nimajo vsi. Zato moramo biti v življenju vedno hvaležni, če smo zdravi, saj je veliko ljudi, ki nimajo te sreče in so celo življenje priklenjeni na invalidski voziček, posteljo ali pa jih ovira kakšna druga stvar. Nikomur ne smemo privoščiti bolezni, tudi če osebe ne maramo, saj je bolezen stvar, ki nam lahko za vedno spremeni življenje. Seveda pa na tem svetu živijo tudi ljudje, ki kljub svoji bolezni živijo lepo življenje, saj se najpomembnejše nahaja v srcu.

Sreča je nekaj najlepšega, nekaj, zaradi česar je vredno potrpeti v ljubezni, če pride do spora, zaradi česar je vredno obiskati zdravnika ali staro osebo, saj na koncu vedno najdeš občutek, da si naredil pravilno in ta občutek je prav sreča.

V življenju je pomembnih več stvari, pomembna je tudi hrana, pijača, topel dom, vendar najpomembnejše stvari se zagotovo skrivajo v našem srcu.

Danijela Slana, 9. d

Mentorica: Vesna Zimic Gluvić, prof.

VSE TO SE MENI ZDI ZELO POMEMBNO

Naslov »Vse to se meni zdi zelo pomembno« sem izbrala, ker se o meni pomembnih stvareh da povedati marsikaj. V življenju je veliko pomembnih stvari – vrednot, ki pa jih včasih ne upoštevamo.

Začela bom s srečo. Sreča je življenjska vrednota, ki pa je včasih odvisna tudi od okolja in časa. Dandanes je sreča dokaj prisotna med vsemi, tako med bogatejšimi, ki srečo včasih najdejo v denarju, kakor tudi med »povprečnimi« ljudmi. Po mojem mnenju se sreče ne najde v denarju, temveč je ta vrednota samoumevna in, kot sem že napisala, odvisna od različnih dejavnikov, stvari, ki nanjo vplivajo.

Naslednja pomembna vrednota je prav gotovo pravica, ki pa jo včasih v življenju malce pogrešam. Pravica bi morala biti za vse ljudi enaka in neodvisna od premoženja in statusa, kot se včasih zgodi.

Kot sem že napisala v uvodu, je veliko pomembnih stvari/vrednot in ena izmed njih je tudi ljubezen. Mnogokrat se zgodi, da v pogovor med sošolkami pride tudi tema ljubezni, vendar se potem pojavi hihitanje in tema se takoj zamenja, ker se nihče ne želi o tem pogovarjati. Vendar tako pač je, ljubezen je del življenja in mislim, da vsak v življenju najde svojo ljubezen, včasih jo odkrije tudi v kakšnem hobiju (konjičku).

Tudi služba in izobrazba sta zelo pomembni, vendar ju sama ne štejem med vrednote.

Neke vrste vrednota sta tudi šport in zdravo življenje. Nekateri ti dve vrednoti jemljejo bolj resno, drugi pa se zanju ne zmenijo preveč. Življenje brez športa bi bilo nekako dolgočasno, ker je šport oziroma neka dejavnost vedno pri roki, tudi ko je največji dolgčas, se lahko zaposliš z gibanjem.

Na koncu naj še napišem, da je v življenju včasih treba odpustiti, včasih se boriti ali popustiti, kajti življenje ni čakanje, da se nevihta konča, v življenju se je treba naučiti plesati tudi v dežju.

Vse te stvari, ki sem jih naštel, se mi v življenju zdijo zelo pomembne in si brez njih ne predstavljam polnega in lepega življenja.

In ja, skoraj bi pozabila, zame je najpomembnejša stvar »biti ti«, imeti nek svoj prav in biti drugačen.

Pia Škufca, 9. d

PRAVI PRIJATELJ

Kaj je prijateljstvo? Prijateljstvo je pravzaprav obsežen pojem. Prijateljstvo je za vse nas pomembna vrednota. Tudi če si človek ne prizna, vsak potrebuje prijatelje.

Kdo pa je sploh pravi prijatelj? Prijatelj je lahko kdor koli: družinski član, sošolec, domača žival ...

Nekateri ljudje si prijatelje izmislijo. Imajo namišljenega prijatelja in tak prijatelj je ponavadi skoraj najbolj vreden zaupanja, saj pravega prijatelja ni tako lahko najti. Najprej misliš, da si ga našel, nato pa izveš, da za tvojim hrbtom govori grde stvari o tebi, te zaničuje, kolikor se da, pred tabo pa se obnaša kot angel. Pravi prijatelj ti tvoje slabe lastnosti pove v obraz, za tvojim hrbtom pa izpostavlja tvoje dobre plati.

Prijateljstvo je nekako tako kot podajanje žoge; ta mora biti z obeh strani enako močno podarjena. Prijateljstvo najbolj temelji na zaupanju, kar je tudi obširen pojem. Prijateljstvo največkrat uniči nezaupanje ali izdaja. Velikokrat si sama pri sebi mislim, da če te prijatelj izda, potem ni tvoj pravi prijatelj, a če mu ne odpustiš, tudi ti nisi pravi njegov pravi prijatelj. To je vse skupaj zelo zapleteno, čeprav so temelj prijateljstva vzponi in padci.

Petra Koželj, 9. d

O ŽIVLJENJU ...

Življenje. Včasih se vsi sprašujemo, kakšen je pomen življenja. Vsi se rodimo in umremo; tega se preprosto ne da preprečiti.

Velikokrat se sprašujem, kaj je smisel življenja; mogoče to, da smo srečni, mogoče to, da trdo garamo celo življenje ali pa, da naredimo naš svet boljši? Le kaj je tisto?

Od začetka zabeležene zgodovine se je rodilo 110 milijard ljudi in niti eden ni preživel. Na našem planetu je približno 6,8 milijarde Zemljanov; vsako leto umre jih okoli 60 milijonov, torej 160 000 na dan.

V nekem filmu sem slišala stavek: »Živimo in umemo sami. Vse drugo je iluzija.« Se torej splača vse življenje delati, garati in se mučiti, kajti nihče, niti fant niti prijateljica, nobena razlaga o sklanjanju samostalnika niti računanja korena hipotenuze ne more spremeniti moje usode? Torej, se splača truditi zaradi iluzije? Jaz mislim, da je vredno.

Dolgo časa sem razmišljala o tem in prišla do zaključka, da morata biti garanje in mučenje del prav vsakega posameznikovega življenja. S tem se utrdimo.

Če delaš, potem si srečen. Tudi če s tem ne boš spremenil svoje usode, se mi zdi, da če srečo prideláš z delom, je to nekaj najlepšega v življenju. Stvari začneš bolj ceniti.

Obenem se v meni poraja vprašanje, ali lahko ta čas med življenjem in smrtjo zapravim bolje. Verjetno lahko, toda tudi za drugačnost je treba marsikaj prestati.

Mogoče je smisel življenja res v ležanju na plaži, mogoče je smisel življenja nekaj narediti za naš svet. Mislim, da se lahko vsak dokoplje do svojega smisla, samo o tem smislu življenja je treba čim manj razmišljati.

Jaz osebno nočem perfektnega življenja, hočem samo srečno življenje!

Petra Koželj, 9. d

SREČA

Sreča je stanje, v katerem se znajdemo, ko se nam zgodi kaj prijetnega, dobrega. Takrat začutimo prijeten občutek, rahel nasmeh ali v primerih srečnejših dogodkov celo prijetno ščemenje.

Kaj nas naredi srečne? To je odvisno od osebe in od njenega karakterja. Preprost košček čokolade nam tudi, znanstveno gledano, dvigne moralo.

Za nekatere je sreča lahko sladoled, prosti čas, prijatelji, družina, morda samo kakšen spominček. Večina sreče je v neoprijemljivem stanju (kot na primer v pomoči pri nalogi ...), nekateri ljudje pa mislijo predvsem na denar in oprijemljive stvari.

Torej, kaj je sreča? To je odločitev posameznika.

Izidor Valič, 9. d

SREČA

Srečo svojo gradim
in jo med druge razdelim.
Sreče ne moreš zadeti,
če jo hočeš imeti.

Pri basketu sem srečna,
a včasih tudi tečna.
Srečen imam dan,
ko s prijatelji jo igram.

Srečo svojo poišči
in jo dobro razišči,
ker raje imam srečo
kot polna zlata vrečo.

Erna Žilič, 9. Višnja Gora

Mentorica: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Saša Bašnec, 4. b

O SREČI ...

Kaj sploh je sreča? Vsak jo ima, čeprav se večina tega sploh ne zaveda. To ni nekaj, kar lahko primeš ali vidiš. No, vidiš lahko srečne, vesele ljudi in občutiš, da so srečni.

Če bi si ljudje vzeli čas samo za nekaj trenutkov in bi o tem malce razmislili, bi lahko ugotovili, kako srečni smo sploh lahko vsi.

Res je: življenje je težko in mnogo ovir nam je na poti, ampak že to, da lahko živimo, moramo ceniti. Moramo si najti tiste trenutke, ko smo sami s seboj, ter jih izkoristiti, ceniti in vendarle uživati.

Ljudje smo ljudje. Že od nekdaj delamo napake in jih bomo zagotovo tudi v prihodnje. Vsi se v določenih trenutkih, morda celo obdobjih, najdemo pred vprašanjem o smislu življenja, ampak življenje nam je bilo dano, zato ga moramo tudi živeti. Sami se moramo potruditi, da bomo stopali po pravi poti življenja, kajti šele takrat bomo lahko zares začutili, kaj je sreča.

Neža Novak, 9. Višnja Gora

POTROŠNIŠTVO - RAK RANA SODOBNE DRUŽBE

Mama mi je pripovedovala, kako so bili včasih veseli, ko sta mama in ata prinesla domov suhe hruške, krhlje ali drugo sadje. Za vse otroke je bilo to nekaj najbolj čudovitega.

Dandanes so otroci veseli, ko dobijo tablični računalnik, včasih pa je bila že samo majhna suha hruška pravo bogastvo. Včasih je nekaj majhnega pomenilo veliko, danes pa veliko ne pomeni nič.

V današnjem času je vsega preveč. Eni in isti reklamni oglasi se na TV-programih vrtijo desetkrat zapored, trgovine so polne; imamo pijače vseh vrst in čokolado na sto in en način. Vsega je preveč! Otroci so postali zelo razvajeni in ne cenijo skoraj ničesar. Nekateri ljudje so postali dobesedno obsedeni z nakupovanjem. Vse, kar je v reklami, morajo imeti, pa naj bo to super mega čistilec, sokovnik, razne športne naprave ali pa vse, kar je novo na trgu.

Ljudje so postali čisto nori. Mogoče imajo res najmodernejši avto, mega telefon, moderna oblačila in super frizuro, toda taki ljudje so ponavadi od znotraj prazni in to praznino le dopolnjujejo z nakupovanjem, kar pa je seveda popolnoma brez pomena.

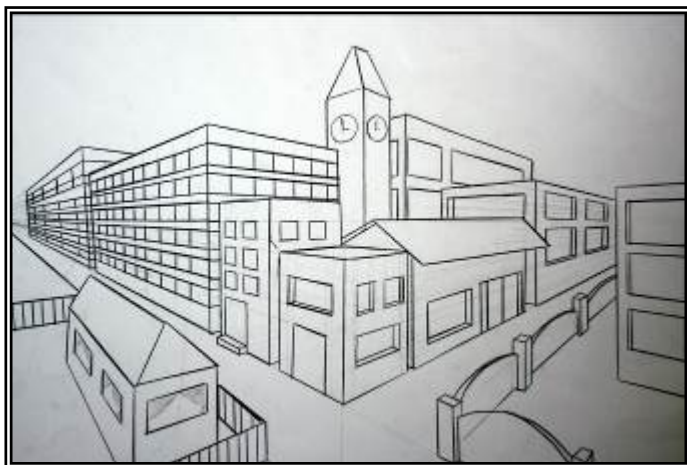
Če nisi moderen in nimaš vsega po najnovejši modi, te družba hitro razglasi za nemodernega človeka ali pa za velikega reveža. Nekateri ljudje so skromni in mimogrede: skromnost je čudovita stvar.

Priznam; tudi mene kdaj zamika, da bi pokupila celo trgovino, toda kasneje se zavem, da nekdo nima mogoče niti za kos kruha, jaz pa sem jezna, ker sem si kupila le tri majice in si jih ne morem še deset.

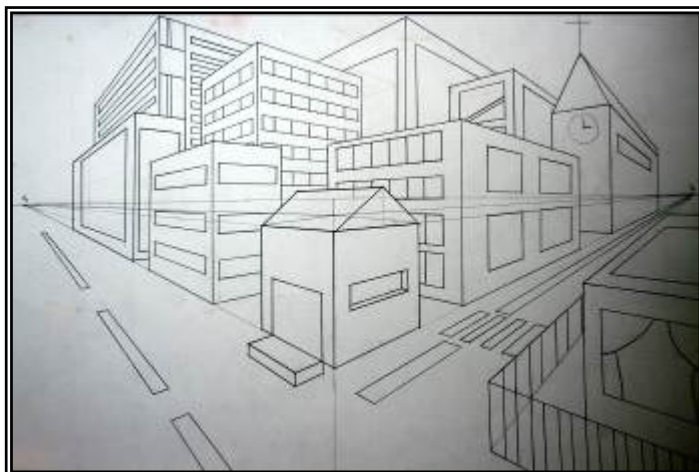
Sreča se ponavadi skriva v skromnih stvareh.

Petra Koželj, 9. d

Mentorica: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Tina Zupančič, 9. b

Nives Košak, 9. b

Neža Slak, 9. b

Nejc Hočevan, 9. b

Tina Zupančič, 9. b

VSI DRUGAČNI, VSI ENAKOPRAVNI

Ljudje na svetu smo si zelo različni. Nekdo je močnejši, nekdo ima telesne bolezni. Kaj naredijo ljudje s takimi ljudmi?

Na Zemlji je veliko bolnih, osamljenih, zapuščenih in lačnih otrok. Današnji ljudje so zelo kruti in nepravilni. Ne znajo lepo ravnati z drugimi.

Ponekod živijo ljudje, ki nimajo "niti centa" niti "za pod zob", kaj šele zdravila za bolezni. Obstajajo ljudje, ki jim nudijo pomoč, drugi pa se iz njih norčujejo in zapravljajo denar za prazen nič ter mečejo hrano v smeti.

Ljudje se sploh ne zavedajo, da na leto umre več milijonov bolnih otrok, ki jim ne morejo pomagati.

Obstajajo tudi ljudje, ki se iz ljudi norčujejo, jih strašijo in jih izsiljujejo. Zaradi takih dejanj mnogi ljudje oz. otroci postanejo odvisni od drog ali naredijo celo samomor.

Na svetu so tudi dobri ljudje, ki ljudi oz. otroke, ki jih izsiljujejo ali še kaj drugega, tolažijo, jim dajo oporo-nasvete in z njimi sklenejo prijateljske vezi. Takim ljudem pravim dobrotljivi ljudje, saj jim pomagajo.

Zgodi se tudi to, a ne vedno, da morajo ljudje, ki delajo nespoštljivo z drugimi, dobiti primerno kazen, kar je čisto prav.

Ni pravično, da ti delaš nekaj na račun drugega, ker te lahko "potegne" tako daleč, da boš na koncu plačeval te neumnosti sam. Ti ljudje, ki to počnejo, so nasilneži.

Čisto neumno je, da ljudje, ki niso iz te države, doživijo take grozljive dogodke, ki se dogajajo v državi, v katero so prišli, saj lahko dobijo tudi napačen občutek tudi za druge, ki so čisto dobri in normalni. Tako lahko pride do hudih sporov ali konfliktov, lahko pa naredijo to, da koga obtožijo in zaradi tega pride do vojn.

Menim, da bi moral vsak za svoja dejanja odgovarjati.

Nina Miklič, 7. b

Tinkara Zajec, 9. b

Tilen Koželj, 9. d

Jan Hrovat, 9. a

VSE TO SE MENI ZDI ZELO POMEMBNO

Vsak ima neko stvar, ki mu veliko pomeni. To je lahko oseba, stvar, predmet, največkrat pa je to kar vrednota.

Mladim ponavadi največ pomenijo denar, elektronske naprave, ne zavedajo pa se, kako pomembna je družina, prijatelji, zdravje, sreča. Tega se zavejo šele tedaj, ko jih doleti kakšna nesreča.

Meni največ pomeni prijateljstvo. To, da imaš prijatelja, ki ti stoji ob strani, ko si nesrečen, imaš slab dan. Pomembno je tudi to, da mu lahko zaupaš vse, kar ti leži na srcu in te ne izda. Če imaš prijatelja, ti to prinese vsaj kanček sreče v življenje.

Vendar prijateljstvo ni vse. Kako boš srečen, če pa nisi zdrav, nimaš družine in strehe nad glavo, kaj če niti oblačil nimaš?

Seveda ni vse denar. Res da si lahko kupiš marsikaj, vendar ne sreče, prijateljstva, zdravja. Ljudem ogromno pomeni to, da so zaposleni, pa tudi, če zaslužijo malo denarja.

Zame je zelo pomembna tudi družina. Če se doma z družino ne razumeš, ti je zelo hudo. Marsikje otroke tepejo. Predstavlajte si, kako mora biti tem otrokom hudo, kako jih je strah. Poleg tega, še nočejo povedati nikomur, da jim ne bi vzeli staršev.

Hudo je tudi, ko svojih staršev sploh ne poznaš ali pa si v rejništvu. Ti otroci se mi zelo smilijo. Zaradi tega se iz njih včasih še norčujejo, kot da jim ni že dovolj hudo, ko niti staršev ne poznajo.

Pomembna je tudi ljubezen. Ta občutek, ko veš, da te ima nekdo zares rad, je neverjeten. To ne rabi biti tista prava ljubezen, lahko je samo ljubezen, ki jo čutiš od staršev.

Nekateri imajo za vrednoto tudi hrano. Ko vidiš ljudi, ki niti za pod zob nimajo, se zamisliš in ugotoviš, kako hudo jim mora biti. Koliko jim pomeni samo en kos kruha, ne pa tisti, ki imajo že sedaj vsega vrh glave, pa kar še hočejo več.

Upam, da ima vsak človek na tem krutem svetu vsaj eno stvar, zaradi katere je lahko srečen.

Veronika Groznik, 9. razred PŠ Višnja Gora

Mentorica: Nataša Rebec Lukšič, prof.

Izidor Valič, 9. d

Adalina Medved, 9. d

Kristjan Glušac, 9. c

NEKAJ O KULTURI

Kultura je način življenja ljudi na področju idej, navad, prepričanj, vedenja, jezika. Vsako ljudstvo, narod ima različno kulturo. Razlikujejo se po obnašanju, navadah, veri, načinu prehranjevanja, po pridelavi hrane. Kultura zaznamuje vsakega človeka.

Glavni razlog za razvoj kulture na Slovenskem sta knjigi Primoža Trubarja Abecednik in Katekizem. S tem smo Slovenci dobili svojo prvo tiskano knjigo in abecedo, ki jo uporabljamo še dandanes.

Slovenščina je že davno postala šolski predmet v osnovnih in srednjih šolah, za kar so zaslužni naši književniki, ki so skozi stoletja v knjigah ohranjali naš jezik.

Seveda ne smemo pozabiti na Franceta Prešerna, ki velja za največjega slovenskega pesnika. Napisal je mnogo imenitnih pesmi, ki so bile oblikovno zelo zahtevne. Z njegovimi pesmimi smo se Slovenci postavili ob bok evropskim pesnikom.

Ne pozabimo tudi na Josipa Jurčiča, ki je v slovensko slovstvo uvedel nove pripovedne oblike: pisal je črtice, pripovedke, povesti, napisal je tudi 1. slovenski roman Deseti brat.

Danes kultura ni cenjena tako, kot bi morala biti. Denarja za potrebe kulture ni dovolj. Čedalje bolj se spreminja tudi miselnost. Ljudem je bolj pomembna druga kultura, svojo pa zavračajo, kot da bi jih bilo sram, da so Slovenci. Radi bi bili taki, kot so drugod po svetu. Poslušajo tako glasbo kot drugje, našo, narodno-zabavno pa velikokrat zavračajo, saj menijo, da so tako boljši in bolj popularni.

Veliko ljudi, predvsem mladih, se ne zna več kulturno obnašati na prireditvah. Nekateri otroci ne sedijo pri starših, ampak se lovijo in včasih kričijo. To ni prav, kot tudi ne, da se vse več otrok vede nespoštljivo in nekulturno do odraslih. Ne moremo tudi mimo neprimernih besed, kletvic, ki jih uporablja vse več mladih.

Kultura je temelj naroda - brez kulture preprosto ne obstajamo. Poskrbimo za kulturno vedenje in kulturni razcvet v naši lepi domovini.

Veronika Groznik, 9. razred PŠ Višnja Gora
Mentorica: Petra Rus Mušič, prof.
Risba: Tjaša Pirnar, 9. c